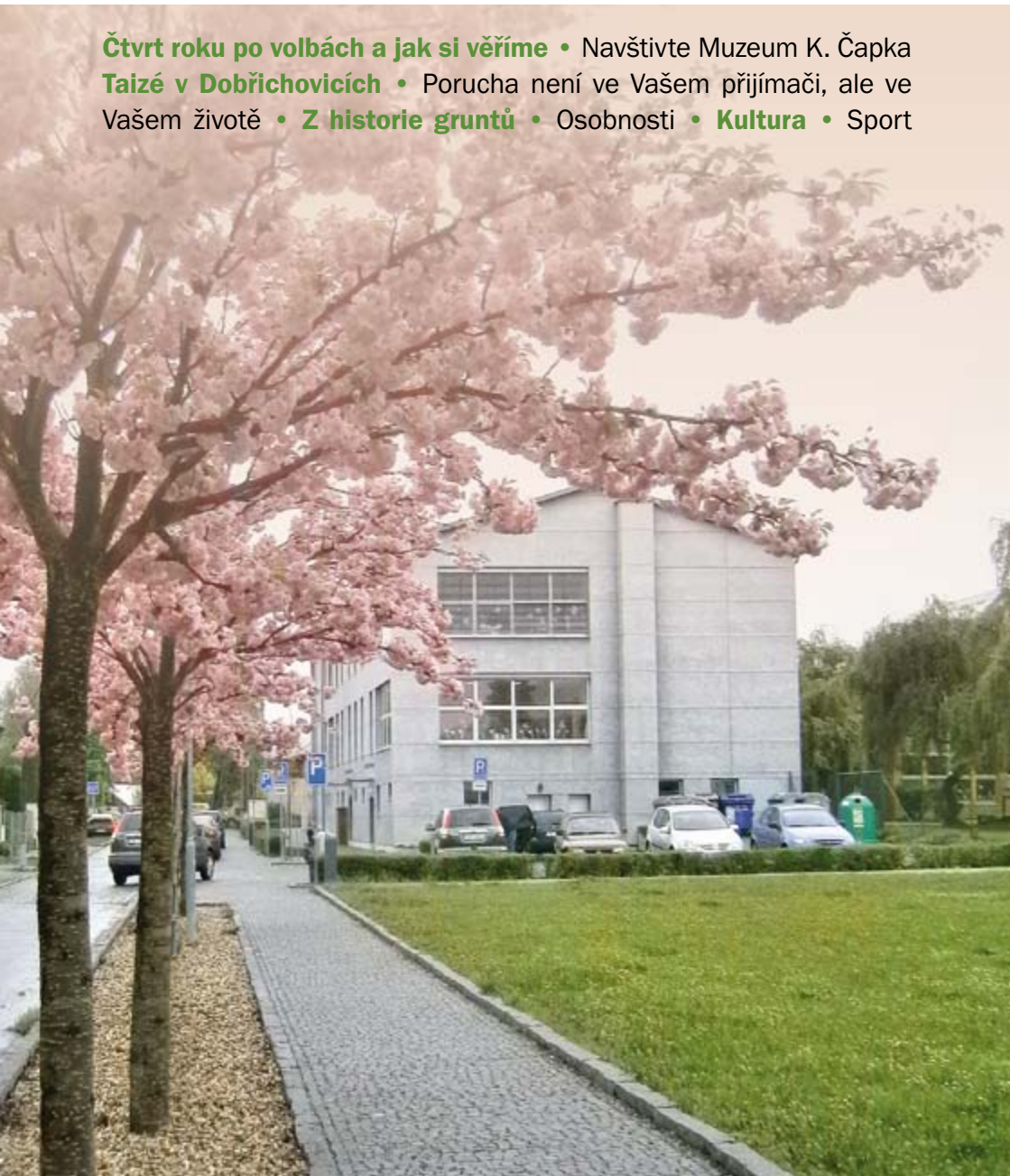

Dobřichovické Kukátko

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

Čtvrt roku po volbách a jak si věříme • Navštivte Muzeum K. Čapka
Taizé v Dobřichovicích • Porucha není ve Vašem přijímači, ale ve
Vašem životě • **Z historie gruntů** • Osobnosti • **Kultura** • Sport

DOB Centrum

Rezidenční bydlení v Dobřichovicích

- byty, obchody
- prostory pro wellness

V LÉTĚ
k nastěhování

STAVEBNÍ MATERIÁLY
ROZVOZ A SKLÁDÁNÍ ZAKOUPENÉHO MATERIÁLU

Provozní doba: Po-Pá: 7-12 13-16, So: 8-11

 721 554 000, 257 710 141 **257 710 143**

 dobrichovice@stavebniprodej.cz

www.stavebniprodej.cz

DIMAN s.r.o., Dobřichovice

nabízí využití renovovaných prostor bývalého statku
– KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU –

Možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí.

Pronájem sálu Dr. Fürsta:

pronájem sálu bez přilehlé místnosti – velikost sálu 78 m ²	200 Kč/hod.
pronájem sálu včetně přilehlé místnosti (sál s jevištěm) – 104 m ²	250 Kč/hod.
pronájem piana	50 Kč/hod.
pronájem židlí – vybavení sálu jako hlediště	50 Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50 Kč/hod.

provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích - individuální dohoda

BLIŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice
Ing. Magda Havlíková
tel. 602 660 960, 257 710 735, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

**Skvělý servis
a férové jednání.**

Váš realitní makléř
Monika Dvořáková
monika.dvorakova@re-max.cz

603 923 600

RE/MAX prodává nejvíce realit na světě

RE/MAX
Harmony

Pavel Hokr – hudební škola nabízí

RYCHLOKURZ KLAVÍRU PRO DOSPĚLÉ

- Pro začátečníky bez jakýchkoli hudebních znalostí
- Naučíte se hrát jednoduché písničky, převážně lidovky

TERMINY:

- ❖ 1. část 16.4., 2. část 23.4.
17:30-20:00; Jesenice
- ❖ 1. část 14.5., 2. část 21.5.
17:30-20:00; Černošice

CENA: 1700 Kč; V ceně je možnost zapůjčení nástroje domů na týden mezi 1. a 2. částí kurzu

PŘIHLAŠOVÁNÍ:
pavelhokr@centrum.cz, tel.: 608 745 297

www.rychlokurzklaviru.cz

DOBŘICH s.r.o., Dobřichovice

nabízí možnost inzerce V DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU
časopis vychází jako občasník, obvykle čtvrtletně
v březnu, červnu, září a prosinci

Ceník

- * A5 (celá vnitřní strana) 3 500 Kč
Celoroční inzerce 11 200 Kč (4 x 2 800 Kč)
 - * A6 (polovina vnitřní strany) 2 000 Kč
Celoroční inzerce 6 800 Kč (4 x 1 700 Kč)
 - * A5 (třetí strana obálky + PR článek) 5 000 Kč
Celoroční inzerce 16 000 Kč (4 x 4 000 Kč)
 - * A5 (zadní strana pro PARTNERA Dobřichovického Kukátka) 10 000 Kč. Celoroční inzerce 32 000 Kč (4 x 8 000 Kč)
- Partner získává zhotovení inzerátu zdarma, zveřejnění PR článku a příp. další dohodnuté výhody.
- Formáty menší než A6 budou přijímány dle prostorových možností za smluvní ceny.
- Nekomerční řádková inzerce zdarma!

Kontakt: Stanislav Míkeš, mob. 605 179 192,
e-mail: gabeva@volny.cz

MILOŠ DOLEŽAL

Jako bychom dnes zemřít měli

20. července 1954 přijíždí prašnou silnicí do Zdeslavic u Číhoště, kde žije Marie Pospíšilová-Toufarová, neohlášeně černý tudor. Paní Pospíšilová zrovna v kočárku na kraji vsi uspává malého syna. Z auta vystupují dva příslušníci StB, soudruzi Šimek a Sirotek (z oddělení pro styk s veřejností z Vnitřní správy MV), a ptají se, kde ve vsi najdou Marii Pospíšilovou. Paní Pospíšilová se jim s úzkostí představí a oni jí na cestě předají koženou náprsní peněženku a cibulové hodinky po strýčkovi se zprávou, že byl v roce 1950 následkem prasknutí žaludečního vředu operován, že tento zásah zůstal bez výsledku a pacient zemřel. Pohřeb proběhl v Praze-Ďáblicích. A že bude v nejbližší době vedeno u civilního soudu pozůstatkové řízení. Manžel paní Pospíšilové, který ke skupince přišel, k nim rázně pronesl: „To v tom máte pěkný bordel, když nám to oznamujete skoro po čtyřech letech!“ Marie Pospíšilová pak musí podepsat potvrze-

ní sepsané narychlo na kousku papírového sáčku: „Potvrzuji, že jsem 20. 7. převzala od orgánů MV 1 hodinky z bílého kovu (kapesní) a jednu koženou tašku s různými potvrzenkami, které patřily mému strýci, zemřelému knězi P. Josefu Toufarovi.“ Zdeslavice, Pospíšilová.

Ledečskému církevnímu tajemníkovi Jiráčkovi pak oba členové StB odevzdávají Toufarův úmrtní list, jeho občanskou legitimaci ke skartování a klíče od fary a kostela, které měl při zatčení u sebe. Nařizují mu, aby zabavený Toufarův motocykl, který mezitím používal tajemník OV KSČ, a psací stroj, využívaný MNV v Číhošti, byly dány k dispozici soudu ve věci pozůstatkovního řízení.

Poručík Sirotek druhý den napíše do zprávy: „Tímto lze považovat případ po stránce oficiální za uzavřený a s. Košařem uložen v archivu MV.“

Počítali, že na věčné časy.

V noci z 28. na 29. ledna 1949 zatkl 12 estébáků jednoho kněze. V Číhošti. Jmenoval P. Josef Toufar. Unesli ho jako zloděje, rok jej nelidsky týrali, až jej utýrali k smrti. Zemřel 25. února 1950, byl pod jiným jménem a tajně doslova ukryt do hromadného hrobu v Praze-Ďáblicích.

Jeho neteř, Marie Pospíšilová-Toufarová, 4 roky pátrala, co se s ním stalo. Její dopisy si předávaly jako horký brambor mezi sebou všechny možné instituce, prezidentskou kanceláří počínaje. Teprve po 4 letech ... Ale to už jsme na počátku naší ukázky.

To pochmurné datum 25. února není jen obecně známým dnem komunistického puče, ale také dnem, kdy kněz – mučedník naposledy vydechl.

*Chtěli jsme mu věnovat tichou vzpomínku. Inspirací byla nám hluboce pravdivá kniha Miloše Doležala **Jako bychom dnes zemřít měli**, vydaná Novou tiskárnou Pelhřimov, spol. s r. o. s podporou Nadace Charty 77 v r. 2012.*

DO JARA!

Do postu, ale i k Velikonocům a sluníčku ...

Milé čtenářky, milí čtenáři Kukátka, jako by ta zima ani nebyla. Taky si to laškování mohla odpustit a mohli jsme rovnou do jara vklouznout. No ale to bychom si ho asi zase náležitě nevážili. Takže přiměřeně a postupnými kroky.

Nebudeme tentokrát psát o ostudách napáchaných řadou těch, kteří byli zvoleni ku správě našich věcí veřejných, už toho bylo dost a být komedie, jak se zdá, není u konce a pocit trapnosti se opakuje stále častěji, už bychom se jenom opakovali.

Nebudeme psát ani o velmi smutných podzimních a zimních plošných kolapsech včelstev a nastávajícím nedostatku medu. Chtěli jsme se tomu věnovat podrobněji, ale učiníme tak až v příštím čísle, kdy už budeme vědět, jak to vše dopadlo. Už teď jsou ale celé oblasti prakticky bez včel, jinde úhyn v rozmezí 50–80 %. A jinde vše v podstatě v normě. Pak se v tom vyznejte ... Tu dole v údolí Mže našťestí vcelku dobré, to je zatím dobrá zpráva.

Takže zpět k těm postupným krokům směrem k jaru: Tím prvním by mohlo být jarní Kukátko, které právě držíte v ruce. Jistě jste zvědaví, co v něm najdete.

Je už určitý čas po komunálních volbách, ale ty loňské, jak se zdá, stále rezonují v myslích nejednoho z nás. Úvaha střídá úvahu, polemika polemiku, je složité, občas až nemožné hledat konsensus. Přinášíme k tomuto tématu aktuální pohled dlouholetého člena městského zastupitelstva. V krátkosti se ještě vrátíme k tématu načatému v čísle minulém, tedy ke stavbě v kempu u jezu.

Vzpomeneme výročí Karla Čapka a pozveme Vás do nedalekého jeho muzea. Vratíme se také k jedné významné společenské události. Na přelomu roku totiž v naší obci našlo do-

časný domov v rodinách na několik desítek účastníků mezinárodního setkání mládeže Taizé. Přinášíme zprávičku i několik fotografií. Události jara bude jistě také otevření nové třídy v mateřské školce. Přinášíme pozvánku na slavnostní zahájení a návštěvu.

Dalším tématem je domácí péče o seniory. V rubrice zabývající se zdravotní problematikou a souvislostmi rovnováhy duše a těla se tentokrát budeme věnovat funkčním a strukturálním poruchám. Jedno překvapivé jubileum a jeden dávný příběh jsme přichystali do rubriky Osobnosti.

Pomalu se chýlí ke konci náš dlouhý seriál o historii gruntů v centru obce. Dnes se vydáme Palackého ulicí směrem k sokolovně, ale po levé straně.

V kulturní rubrice najdete přehled toho, co se na Vás chystá během jarních měsíců. A také zprávu ze zajímavé výstavy.

A pak už přijde sport a to bude všechno a budete na konci ...

Přejeme Vám klidné počtení a poetické jarní dny, milí čtenáři!

Vaše redakce Kukátka

Znovu děkujeme za všechny Vaše ohlasy a těšíme se na další. Na způsobu distribuce tištěné verze Kukátka se nadále nic nemění. Kromě tištěné podoby (na náklady vydavatele dojde do všech dobřichovických domovních schránek) rozesíláme Kukátko též elektronicky ve formátu pdf. Jakýkoliv nový zájemce může o tuto formu požádat. Naopak, nepřejete-li si Kukátko dostávat v elektronické podobě, samozřejmě Vás ze seznamu adresátů vyřadíme. Pokud jde o elektronické verze příspěvků, posílejte je již jen na naši novou e-mailovou adresu kukatko@dobrich.cz. Dovolujeme si však po-

žádat, abyste svůj text nijak speciálně neformátovali, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zaslané příspěvky vykorigované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou. A pokud nám chcete opravdu udělat radost, pište, prosíme, slova *kurs* a *diskuse* se s. Děkuje Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se moc těšíme.

Vaše redakce

Soutěž o titulní fotografie Kukátka stále pokračuje

Vážení čtenáři!

Jaro se blíží, a tak byl na titulní stránku jako stvořený loňský snímek Ivany Caldwellové s kvetoucími stromy v Raisově ulici. Není nad vhodné čtenářské fotografie v zásobníku ...

Náš experiment – soutěž o titulní fotografii pro náš čtvrtletník – pochopitelně i nadále pokračuje. Těšíme se na další fotografie. Neostýchejte se a posílejte nám průběžně záběry z našeho okolí, neobvyklé pohledy na dění v Dobřichovicích či emotivní záběry míst, která všichni dobře známe. Nejhezčí fotografii vybere redakce Kukátka ke zveřejnění na titulu příštích Kukátek, a bude tak těšit nejen Vaši rodinu a známé, ale i širší veřejnost.

Neváhejte a své snímky posílejte na adresu manželů Žůrkových, kteří zpracovávají grafickou podobu Kukátka: info@zurkovi.com, a v kopii na redakční adresu kukatko@dobrich.cz, uveďte prosím Vaše jméno, místo, kde byl snímek pořízen, a datum vytvoření. Velikost fotografie by měla být alespoň 3 MB. Rozhodně ji tedy pro posílání mailem nijak nekomprimujte.

Vaší tvorbě se meze nekladou, hlavním faktorem posuzování bude atmosféra korespondující s obdobím, v jakém Kukátko vychází. Takže... vezměte foťák do ruky, otevřete oči a ukažte, jak vidíte Dobřichovice právě Vy.

Redakce

Jarní zastavení	5
Slovo redakce	6
Aktuality	8
Z našeho života	11
Školy	16
Spolky	17
O zdraví	18
Z historie	22
Osobnosti	26
Kultura	31
Sport	35

Dobřichovické Kukátko

Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574.

Vydává Dobřich s. r. o., 5. května 3, Dobřichovice
IČ: 64827640.

Řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk, Doc. RNDr. Emil Calda, Ing. Daniel Havlík, JUDr. Pavel Kosatík, PhDr. Jiří Matl (předseda), Mgr. Jana Váňová.

Grafické zpracování: Žůrkovi studio (studio.zurkovi.com)
Tisk: Grafotechna Plus,
Lýskova 1594/33, Praha 13 – Stodůlky

Uzávěrka tohoto čísla 15. 2. 2015. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 5. 2015. Kukátko vychází v první polovině března, června, září a prosince.

Adresa:

Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice
(kukatko@dobrich.cz)

Distribuuje zdarma v Dobřichovicích laskavou péčí poštovních doručovatelek a smluvních partnerů. Kukátko můžete také obdržet e-mailem ve formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu v rámci stránky www.dobrichovice.cz nebo www.dobrich.cz.

Fotografie na titulní straně: Ivana Caldwellá

ZASTUPITELSTVO DOBŘICHOVIC

čtvrt roku po volbách

Volby v říjnu 2014 přinesly do dobřichovických komunálních vod nové proudy a víry. O výsledku voleb, jejich příčinách i interpretacích bylo řečeno a napsáno již mnoho. Tento text je osobním zamyšlením autora, vykonávajícího zastupitelský mandát ve čtvrtém volebním období, nad nastalou situací a možnostmi pro další vývoj. Nečiním si monopol na pravdu či jediný správný úhel pohledu. Laskavý čtenář nechť proto vnímá tyto řádky jako subjektivní zamyšlení se „nahlas“ nad stavem věcí, v nichž se nyní nacházíme.

Významnou změnou oproti řadě předchozích voleb bylo v průběhu roku 2014 zformování nové kandidátky občanů, pro kterou se vžil označení FOD a která doplnila tři tradiční místní kandidátky. Vznik nové kandidátky sám o sobě je pozitivní jev, neboť ukazuje vůli a schopnost části občanů se zaktivizovat a vstoupit na kolbiště péče o věci veřejné. Je dobře, když lidem věci obecné nejsou lhostejné a dokáží do nich investovat svůj čas a energii, byť to v Čechách zřídka kdy kdo ocení...

Prostředí pro vznik nové kandidátky se utvářelo viditelně v zásadě již od roku 2013. Bylo do značné míry postaveno na oponování vůči některým krokům a komunikaci vedení města (například, ale nejenom, regulační plán centra města). Vymezení se vůči existujícím či probíhající věcem při vzniku něčeho nového je na jedné straně logické. Na straně druhé však toto přineslo do místní kotliny nebývale intenzivní střety. Zapojovali se do nich

nejen přímí aktéři (budoucí kandidáti ve volbách), ale i řada jejich příznivců. A jak to v takových situacích často bývá, umocněno moderními informačními technologiemi 21. století, debata mnohdy sklouzávala i do ryze osobní roviny.

Tímto exkursem do nedávné historie nechci znovu jít stěží zahojené rány. Považuji však za důležité tyto věci jasně pojmenovat, neboť jsou – alespoň pro mne – kořenem a příčinou situace, ve které se nacházíme dnes. Tuto situaci jsem si pojmenoval termínem „krize důvěry“.

Krize důvěry uvnitř zastupitelstva. Mezi koalicí a opozicí. Přeháním? Pročtete si několik posledních čísel Informačních listů. Přijďte někdy na zastupitelstvo osobně, abyste viděli, jak – na rozdíl od minulosti – nyní trávíme významnou část celého jednání vzájemným vysvětlováním si postojů a pozic nikoliv k meritu projednávaných bodů, ale o vztahu uvnitř zastupitelstva, komunikaci, způsobu práce a její dělby

mezi radu, zastupitelstvo a výbory či komise. Ostatně, už jen samotný fakt, že na základě výsledku loňských voleb považovaly obě tradiční kandidátky (nezávislí s ODS a TOP09) za vhodné uzavřít poprvé po roce 1989 jasnou, písemnou a veřejně dostupnou koaliční smlouvu, garantující pokračování v hlavních dosavadních liniích rozvoje Dobřichovic, lze považovat za určitou předzvěst této krize důvěry uvnitř nového zastupitelstva.

Abych nebyl pochopen špatně: i v předchozích zastupitelstvech jsme měli na řadu věci mnohdy značně rozdílné názory. A probíhaly názorové střety. Občas viditelné pro veřejnost na zastupitelstvu, častěji však méně navenek zřetelné v různých osobních, telefonických a emailových konzultacích. Ve finále však – a to považuji za významné – sdílelo téměř celé zastupitelstvo přesvědčení, že základní priority jsou stanoveny správně a vedení města, tedy starosta, rada, tajemník a odborný aparát městského úřadu, kráčí kýženým směrem. Tato důvěra byla vzájemná. V konečném důsledku tak mohla městská „exekutiva“ investovat veškerou svou energii do kroků vpřed, neboť si, obrazně řečeno, nemusela „krýt“ politicky záda. Tato unikátní konstelace trvala po několik volebních období a, podle mého názoru, byla jedním z hlavních důvodů, proč Dobřichovice získaly určitou konkurenční výhodu a vybudovaly si v řadě oblastí „náskok“ oproti mnoha okolním městům a obcím.

Dost však již analýzy minulosti! Co z toho plyne pro nejbližší období? Za prvé: můžeme si stokrát říkat, myšleno „koalice“ a „opozice“, že jsme na jedné lodi a že všichni chceme přijímat co nejlepší rozhodnutí pro Dobřichovice jako celek. Faktem však je, že základní politická důvěra mezi námi nyní není. Podtrhuji slovo politická. Situace je totiž o to pikantnější, že osobně se, samozřejmě, všichni více či méně zná-

me a mezi některými představiteli koalice a opozice jsou dokonce dlouholeté přátelské osobní vazby.

Za druhé: část energie nynějšího vedení města bude nutně vynakládána na politické si „krytí“ zad. Věci budou muset být zkrátka více „půntklivé“. Důležitá bude nejen jako dosud samotná realizace věcí či projektů, ale i jejich adekvátní komunikace, vysvětlování a snadná dostupnost informací. Zkrátka, *důležité je nejen dělat správné věci, ale dělat věci správně*. Z jedné strany nás to bude poněkud „zbrždovat“, můžeme však oplátkou získat širší participaci a podporu. Nicméně, na konci dne – tedy v příštích volbách – nás občané budou hodnotit spíše podle rozsahu viditelně vykonané práce nežli podle počtu popsaných stran v místních periodikách, na internetu či podle pronesených proslovů na zastupitelstvu...

A co do třetice? Přece ta důvěra. Stará pravda říká, že důvěra se snadno a rychle ztrácí, avšak těžce a dlouho buduje. Inu, tu první, snadnou a rychlou, fázi máme již, myslím, úspěšně za sebou ... Bylo by dobré pokusit se nyní zapracovat na té druhé – dlouhé a těžké. Do začátku by snad stačilo zkusit spolu více mluvit a vzájemně si naslouchat. Bez předsudků, že jeden druhému vždy chystáme past či na sebe pleteme bič. Bez obav, že vzájemná otevřenost bude dříve či později zneužita. S pochopením, že nikdy nic nezkažil opravdu jen ten, kdo nikdy nic neudělal. S poctivou ambicí ubrat na vyřčených i skrytých emocích a vlastním egu. A se snahou vést názorové střety na úrovni – s použitím férových argumentů a solidní kulturou projevu. Našeho vlastního i našich podporovatelů. Pak budou polemiky kultivované, názorově obohacující a tudíž i celkově prospěšné. A třeba i ta bazální důvěra začne postupně vznikat?!

Vladimír Bezděk

VÝSTAVBA v kempu

V minulém čísle Kukátka jsme psali o stavbě chatky na západním okraji dobřichovického kempu. K oprávněnosti této stavby vydal 26. 1. 2015 své vyjádření Městský úřad Černošice, odbor životního prostředí, oddělení vodního hospodářství:

Městský úřad Černošice obdržel dne 4. 12. 2014 podání ve věci staveb na pozemcích parc. č. 1904/3, 1904/4, 1904/11, kat. ú. Dobřichovice, pravý břeh řeky Berounky. Pozvánkou Stavebního úřadu Dobřichovice č. j. 1731/2014/SU-2 ze dne 10. 12. 2014 bylo ve stejné věci svoláno ústní jednání s místním šetřením na 15. 1. 2015. Při místním šetření bylo zjištěno, že obnova objektu na pozemku parc. č. 1904/3 byla povolena dne 25. 9. 2014 Stavebním úřadem Dobřichovice. Areál kempu byl zkolaudován rozhodnutím MNV Dobřichovice č. j. 332-7094/80A ze dne 1. 12. 1980, obnova a modernizace rozhodnutím SÚ Dobřichovice č. j. 332-1744/86/kl/No ze dne 22.5.1986.

Při místním šetření dne 15. 1. 2015 bylo zjištěno, že objekty a pozemky se nacházejí v aktivní zóně záplavového území řeky Berounky, pravý břeh, ř. km 15,9, č.h.p. 1-11-05-042 (stanovené záplavové území opatřením obecné povahy KÚSK č.j. 068224/2012/KUSK/OŽP-Bab ze dne 10. 5. 2012, které nabylo právní moci dne 26. 5. 2012). Na pozemku parc. č. 1904/3, kat. ú. Dobřichovice (rozloha 39 m2, zastavěná plocha a nádvoří – jiná stavba bez č.p.) je provede-

na obnova objektu v původním půdorysu (zděný objekt na základové desce – povoleno SÚ Dobřichovice). Dále bylo předloženo souhlasné stanovisko správce povodí – Povodí Vltavy s.p. č.j. 11059/2014-342/Ron ze dne 12. 12. 2014 a „Posouzení vlivu stavebních úprav v areálu Camp Dobřichovice na odtokové poměry“, které v prosinci 2014 zpracovala společnost HYDRO-SOFT Věslavín s.r.o., IČ 61061557, U Sadu 13, 160 00 Praha 6.

Bylo zjištěno, že obnova objektů v areálu kempu je v souladu s § 67 odst. 1 vodního zákona a z posouzení vlivu stavebních úprav na odtokové poměry vyplývá, že obnova stávajících objektů nezhorší stávající odtokové poměry v lokalitě. Vodoprávní úřad dále sděluje, že obnova objektu sice poléhá vydání souhlasu dle § 17 odst. 1 písm. a) a c) vodního zákona, ale před vydáním územního rozhodnutí, územního souhlasu, popř. stavebního povolení obecného stavebního úřadu. Vzhledem k tomu, že stavba byla povolena v září 2014 a již je dokončena, nevydává zdejší vodoprávní úřad souhlas podle § 17 odst. 1 písm. a) a c) vodního zákona, neboť nemůže stanovit podmínky k provádění stavby.

*Ing. Pavel Martan,
oddělení vodního hospodářství*

Na základě výše uvedeného považuje Stavební úřad Dobřichovice záležitost za uzavřenou, umožňující stavbu dokončit.

Redakce

SENIORSKÉ BYDLENÍ v rámci areálu DOB Centrum Dobřichovice

Výstavba v bývalém statku pokračuje dle harmonogramu. Pracuje se uvnitř domů, venku se napojují inženýrské sítě. Kdo již uzavřel smlouvu o smlouvě budoucí kupní, může myslet na letní stěhování do nového bytu.

Součástí areálu jsou bezbariérové byty, převážně 2+kk o výměrách cca 40 až 60 m2 se společnou zahradou s altánem v atriu, se společenskou místností a zázemím. Pracovně tuto část nazýváme „Rezidence Zelený ostrov“. Uvedené byty jsou vhodné pro seniory, ale i pro handicapované uživatele, kteří ocení bezbariérové provedení i nabídku doprovodných služeb. V nejbližších dnech je nabídneme jednotlivě k prodeji do osobního vlastnictví.

Pro poskytování služeb (úklid, nákupy, dohled ev. příprava obědů, doprovod na úřa-

dy a k lékaři, praní a žehlení prádla, pohlídnání domácího zvířete ap.) je připravena společnost Zelený ostrov, s.r.o., která již dnes zaměstnává osoby se zdravotním postižením – zejména neslyšící – a provozuje prádelnu a žehlírnu.

Rádi bychom v areálu nabídli rezidentům i možnosti aktivního využívání volného času, ať už na tenisovém kurtu (nebo jiném sportovišti), návštěvy kulturních akcí, nebo třeba zapůjčení elektrokol.

Podrobnosti o rozšíření dosavadní nabídky bytů o seniorské byty brzy najdete na adrese www.dob-invest.cz respektive na www.dobcentrum.cz, případně na stránkách společnosti Zelený ostrov.

Daniel Havlík, DOB-Invest a.s.

K VÝROČÍ Karla Čapka

Na světě nejsou nejkrásnější věci, ale okamžiky.

K. Čapek

Letos v lednu uplynulo 125 let od narození jednoho z největších (a nejen českých) spisovatelů dvacátého století, dramatika, novináře a filosofa, Karla Čapka. Ve vzpomínce k tomuto výročí nehodlám podrobně rozebírat jeho život ani jeho dílo, k tomu už se vyjádřili a vyjadřují lidé mnohem kompetentnější, ale dovolím si čtenářům Kukátka doporučit návštěvu Památníku Karla Čapka.

Nachází se poměrně nedaleko od nás, ve Staré Huti u Dobříše, a má od dubna do října otevřeno kromě pondělí denně od devíti do sedmácti hodin.

Budova, v níž je nyní Památník umístěn, sloužila v letech 1935 – 1938 Čapkovi a jeho ženě Olze Scheinpflugové za letní sídlo. Čapek sem jezdil velmi rád a z tichého prostředí uprostřed přírody čerpal sílu k bo-

Strž - vila Karla Čapka

jům, které v těchto tragických a bouřlivých letech musel denně podstupovat. Za jeho psacím stolem tu vznikla Bílá nemoc, Matka a Válka s mloky, díla, v nichž Čapek varuje před fašismem, válkou a fanatismem, díla, která jsou - zejména v souvislosti se současným fanatismem náboženským - aktuální i dnes. A je docela pravděpodobné, že Na Strži, jak své letní sídlo pojmenoval, napsal i následující řádky, které vyšly v Lidových novinách 4. prosince 1938:

Ano, mnoho se změnilo, ale lidé zůstali stejní. Jenomže teď víme líp, kdo byl kdo. Kdo byl slušný, byl slušný vždy. Kdo byl věrný, je věrný i teď. Kdo se točil s větrem, točil se s větrem i dřív. Kdo myslí, že přišla jeho chvíle, myslí vždycky jen

na sebe. Nikdo se nestává přeběhlíkem, kdo jím nebyl vždycky. Kdo mění víru, neměl žádnou. Člověka nepředěláš - jenom se ti vybarví.

Čapkova Strž byla v roce 1948 znárodněna a jeho ženě Olze byla ponechána k užívání jenom jedna místnost. Díky jejímu nezměrnému úsilí byl v budově v roce 1963 otevřen Čapkův památník; je samozřejmé, že vystavené exponáty musely splňovat tehdejší politická kritéria - žádné zmínky o Masarykovi, o „zaprodanci“ Peroutkovi a dalších. V devadesátých letech byla provedena rekonstrukce celého objektu včetně expozic a Památník byl znovu otevřen 25. dubna 1997. Kromě samotného Čapka je zde stálá

výstava novináře a spisovatele Ferdinanda Peroutky (1895 - 1978), který byl Na Strži častým hostem, a expozice věnovaná Olze Scheinpflugové (1902 - 1968).

Při prohlídce Čapkova památníku si vnímavý návštěvník znovu uvědomí, jak velkou osobností a jak dobrým a laskavým člověkem Karel Čapek byl. A že následující řádky mohl napsat jenom ten, kdo je přesvědčeným humanistou, kdo zná nedostatky a špatné vlastnosti lidí, ale chápe je a věří, že ty dobré jednou převáží:

Kdybychom mohli nějakým způsobem sebrat všechno to dobré, co vězí konečkonců v každém z nás hříšných tvorů, věřím, že by se dal na tom konstituovat svět přece jen daleko vlídnější, než je ten dosavadní. Snad řeknete, že je to slaboduchá filantropie; ano, patřím k idiotům, kteří mají člověka rádi, protože to je člověk.

Snad se také hodí ocitovat ještě Čapkovo vyznání obdivu k českému jazyku; on, který ve svých dílech zvládl jeho nejjemnější odstíny a poodhalil nám mnoho jeho dosud neznámých stránek, pokorně říká:

A ještě musím pochválit tebe, česká řeči, jazyku nejtěžších mezi všemi, jazyku z nejbohatších všemi významy a odstíny, řeči nejdokonalejší, nejcitlivější, nejkadencovanější ze všech řečí, které znám nebo které jsem slyšel mluvit. Chtěl bych umět napsat vše, co dovedeš vyjádřit; chtěl bych užít aspoň jedinkrát všech krásných, určitých, živoucích slov, která jsou v tobě. Nikdy jsi mi neselehala; jen já jsem selhával, nenacházeje ve své tvrdé hlavě dosti vědomí, dosti povzletu, dosti poznání, abych to vše přesně vyjádřil. Musel bych žít sterým životem, abych tě plně poznal; doposud nikdo neshlédl vše, co jsi; ještě jsi před námi, tajemná, překypující a plná dalekých výhledů, budoucí vědomí národa, který vzestupuje.

V Čapkově památníku si můžete připomenout nejen osobnost Karla Čapka, jeho ženy Olgy a Ferdinanda Peroutky, ale také navštívit koncert, divadelní představení a výstavy,

ktelé Památník pravidelně pořádá. V zahradě nepřehlédněte pomníček Čapkovy Dášěšky, který byl odhalen v roce 2013; na její „počest“ zde každoročně probíhá zábavní odpoledne spojené se soutěží o nejsympatičtějšího pejska. V letošním roce můžete na tuto akci se svými ratolestmi (a třeba i s vaším bernardýnem) vyrazit v sobotu 16. května; my však, pokud se s manželkou zúčastníme, necháme toho našeho pro jistotu doma. K tomu, abyste se z přemíry dojmů mohli trochu zotavit, vám poslouží procházka do přírody, na místa, kudy Čapek rád chodíval; k výběru jsou tři naučné stezky, které mají délku dva, sedm a deset kilometrů.

V Památníku Karla Čapka jsme se ženou byli už několikrát, naposled loni v září, a vždycky jsme zde objevili něco nového a zajímavého. Myslím, že by jeho návštěva prospěla i prezidentu republiky, který v nedávném projevu k 70. výročí osvobození Osvětimi tvrdil, že Ferdinand Peroutka byl fascinován nacismem. Nedovedu si vůbec představit, že by Karel Čapek, který svým dílem i svými občanskými postoji před nacismem varoval, měl takového člověka za přítele.

HgS

SETKÁNÍ TAIZÉ

Dobřichovice hostily účastníky

Kdo se na přelomu roku pohyboval po Dobřichovicích nebo Všenorech, mohl potkávat skupinky mladých lidí hovořících různými cizími jazyky. Nešlo o obyčejné turisty mířící na procházku kolem řeky nebo na Karlštejn, ale o účastníky setkání mladých evropských křesťanů Taizé. Těch se v Praze sešlo téměř třicet tisíc a sedm desítek z nich bydlelo u zdejších rodin, které jim nabídly nejen nocleh, ale také snídani a novoroční oběd.

Když se na podzim loňského roku začaly ozývat prosby o pomoc s ubytováním účastníků setkání Taizé, chvíli to vypadalo, že organizátoři ve zdejších kraji moc velkou odezvu nenajdou. Nakonec se však například díky nadšení Jitky Charvátové ze Všenor a Lukáše Hocha z Dobřichovic povedlo zapojit i další lidi.

Osm hostů pod jednou střechou

Nakonec se přihlásilo dost zájemců na to, aby se povedlo v Dobřichovicích a ve Všenorech najít místo pro šedesát šest mladých lidí z Ukrajiny, Polska, Jižního Tyrolska, Francie a Chorvatska – v některých rodinách jich během pětidenního setkání bydlelo dokonce šest až osm.

Hosté přijížděli během pondělka 29. prosince, kdy zrovna napadl snad první sníh téhle zimy. Od vlaku zamířili do Fürstova sálu, kde se dozvěděli, u koho budou bydlet, ubytovali se a znovu se vydali do Prahy, kde se každý den scházeli na workshopech a modlitbách po celém městě. Hlavním centrem setkání nicméně bylo výstaviště v Letňanech, odkud se večer zase vraceli ke svým rodinám. Jedním z místních vrcholů setkání pojmenovaného po francouzské vesnici, kde žije mezinárodní ekumenická komunita, byl takzvaný Festival národů. Netradiční silvestrovská oslava, během níž se tančilo na polské, tyrolské nebo chorvatské rytmy a zpívaly ukrajinské nebo francouzské písně, skončila až před třetí ráno.

1. Příjem účastníků ve Fürstově sále
2. Ranní bohoslužba
3. Silvestrovský program ve Fürstově sále
4. Novoroční mše
5. Společné foto na závěr

Dalším ze silných okamžiků byla novoroční mše, kterou se zdejší knězem Robertem Hanačíkem sloužil také francouzský kněz Michel Kingolo. Ale zážitkem byla vlastně každá ranní bohoslužba v dobřichovickém kostele, zvláště pak ta páteční, po níž se hosté vydali naposledy do Letňan a pak do svých domovů. Naštěstí mohou nově vzniklá přátelství pokračovat i díky Facebooku. Na webových stránkách zároveň neustále přibývá fotografií, na kterých je dobře vidět, že se pro mnohé rodiny setkání neomezilo jen na přípravu snídani a poskytnutí místa pro nocleh. Svědčí o tom snímky dokládající dobrou zábavu u novoročního oběda, večerního posezení, během společných procházek po Praze i záběry okamžiků loučení.

Jsmo rádi, že jsme se zapojili, shodly se rodiny

Dalších zhruba sedm desítek účastníků setkání mladých evropských křesťanů Taizé ubytovaly také rodiny v Řevnicích a jejich nejbližším okolí – v tamní skupině byli mimo jiné hosté z Polska, Itálie, Rumunska a Maďarska. Scházeli se v tamním kostele a na řevnické faře, kde se v pátek 9. ledna konalo i závěrečné setkání místních organizátorů a rodin z celé zdejší farnosti za pří-

tomnost Zity a Andy z pražské organizační centrály a bratra Marka z Taizé.

„Původně jsme se chtěli vymluvit na únavu, ale nakonec jsme nadšení. Naopak by nás mrzelo, kdybychom k sobě nikoho nepozvali, protože jsme tím získali víc, než jsme čekali,“ zaznělo na tomhle setkání opakovaně z více úst.

Příští setkání mladých křesťanů se koná tradičně opět na přelomu roku ve španělské Valencii a vypadá to, že někteří z místních mladých účastníků a organizátorů se k němu rovněž připojí.

(wall)

Poděkování patří všem, kteří se jakkoliv podíleli na zdárném průběhu tohoto setkání: manželům Magdě a Danovi Havlíkovým za zapůjčení Fürstova sálu a organizaci JEKA, zastoupené panem Adámkem, za poskytnutí prostor ve vile Mucha. Hlavní dík patří místním organizátorům – Ondrovi Solníčkově, Katce a Kubovi Holovským, Lukášovi a Aničce Hochovým, Radce Wallerové a Ondřeji Klimešovi, Toníkovi a Markétě Havlíkovým a dalším dobrovolníkům, kteří společně výborně zvládli přípravu a průběh celé akce. V neposlední řadě patří velký dík hostitelským rodinám za vřelé přijetí poutníků ve svých domovech.

Z.H.

UKLIDÍME Česko?

Tradiční akce Pomozte nám uklidit Česko se koná i letos. Redakce Kukátka považuje za dobré se o tom zmínit, i když zatím neví, zda se v naší obci už chystá organizace. Když se podíváte na: <http://www.uklidmecsko.cz/>, dostane se Vám informací o tom, jak se nahlásit jako organizátor a jak postupovat.

Nejsme v tom sami, akce typu Let`s Do it!

probíhají již ve stovce zemí světa a účastní se miliony lidí.

Nejde jen o samotný úklid. Je to už tak trochu i společenská záležitost, jistá forma spolupobytí těch, co jsou nějak a čímsi těžko definovatelným spřízněni, part, sdružení, zájmových skupin, škol ...

Letos to vše vypukne 18. dubna.

OD 2. 3. 2015 nová třída v místní mateřské škole

V těchto dnech probíhá ukončení projektu „PŘEDŠKOLÁCI V POHYBU – Přístavba

MŠ Dobřichovice” CZ1.15/3.3.00/67.01474, v rámci něhož je realizována nástavba ma-

teřské školky. Město Dobřichovice ve spolupráci s Mgr. Janákem získalo na jednu z učeben, střechu a další vybavení pro děti 80% dotaci ze strukturálních fondů Evropské unie, konkrétně z ERDF prostřednictvím ROP NUTS2 Střední Čechy. Celková výše dotace se odhaduje na přibližně 7 mil. Kč. Vznikne jedna nová učebna a bude nahrazena střešní krytinou, jejíž havarijní stav přinášel v minulosti malým dětem dobrodružství, ale hlavně velké starosti. Díky úspěšné realizaci projektu dojde ke zvýšení kapacity naší Mateřské školy, která se na základě soustavného nárůstu počtu obyvatel v našem regionu dlou-

hodobě potýká s kapacitním nedostatkem.

V neděli 1. března 2015 od 16 do 18 hodin proběhne slavnostní otevření.

Na prohlídku nové třídy jsou zváni všichni občané Dobřichovic i sousedních obcí. I když výuka v nových prostorách bude zahájena již v pondělí 2. března, za definitivní ukončení tohoto projektu našeho města lze považovat až polovinu měsíce března, kdy dojde k odevzdání Závěrečné zprávy projektu a k podání žádosti o proplacení dotace jejím poskytovatelem.

V. Cvrčková

DOMÁCÍ PÉČE není lehký úkol, ale ani nemožný

Podle statistik by 78 % Čechů chtělo zemřít doma. A stejné procento lidí umírá v nemocnicích na oddělení LDN. I přes to znám dost lidí, kteří o své blízké pečují doma, a to až do konce. O babičku či dědečka, maminku či tatínka, partnerku či partnera. A často je to stojí opravdu mnoho sil. Řekla bych, že jednou z nejtěžších věcí na celé situaci je to, že je na každém pečujícím, aby se (často velmi pracně) dostal k informacím. Co může usnadnit péči o špatně pohyblivého člověka? Jak tuto situaci kombinovat s vlastním zaměstnáním či časem pro sebe? Jak může pomoci stát, je nárok na nějakou finanční podporu a kam se obrátit? Jaké služby mi mohou pomoci a s čím? A jak se z toho nezbláznit?

Velkou pomoc v tomto směru nabízí projekt *Pečuj doma*, za nímž stojí Diakonie České církve evangelické. Kromě webových stránek www.pecujdoma.cz, kde pečující najdou mnoho odpovědí na své otázky a které velmi dobře poslouží jako odrazový můs-

tek, je součástí projektu i telefonická linka 800 915 915. Na té se každému, kdo potřebuje, dostane nejen informací, ale i psychologické podpory, která je leckdy ještě důležitější. V loňském roce se Barevnému stromu podařilo s tímto projektem navázat spolupráci a uspořádat dvě besedy pro pečující rodiny. Zejména listopadová na téma *Sociálně-právní minimum v péči o seniory* ukázala, jak potřebný tento projekt je. Ukázala se ale také jiná důležitá věc. A sice to, že pro pečující je velmi důležitý také bezpečný prostor pro sdílení svých zkušeností, starostí či úspěchů. V roce 2015 proto připravujeme ve spolupráci s *Pečuj doma* celý cyklus setkání, z nichž některá budou mít podobu seminářů na témata spojená s pečováním a stejný prostor bude věnován sdílení a podpoře pečujících. Aktuální informace najdete na stránkách www.barevnystrom.cz, případně na e-mailu barevnystrom@seznam.cz či na čísle 603 383 523.

Hana Habartová

ŽÁROVKA stále nesvíí

Už se Vám někdy stalo, že praskla žárovka? Zažili jste, že žárovka sice nepraskla, ale přesto byla tma, protože někdo vypnul proud? V obou případech by nám ani ta nejdražší žárovka neposloužila, i když příčiny tmy jsou rozdílné. V následujícím textu zazní, jak lze těchto příkladů použít k vysvětlení principů tzv. strukturální a funkční poruchy pohybového systému. Zejména při použití pojmu „funkční porucha“ nelze nezmínit Prof. Karla Lewita, který se zasloužil o její neurologické vysvětlení i její zavedení do praxe lékařů a fyzioterapeutů napříč mnoha státy světa.

Strukturální porucha

Prasklou žárovku jsme použili jako paralelu pro tzv. strukturální poruchu pohybového systému. Jako strukturální poruchu si lze představit natržený stehenní sval po vysokém kopu v nohejbale, zlomené zápěstní kůstky po pádu na ledu, přetržený přední zkřížený vaz kolene na lyžích, věkem „obroušenou“ chrupavku kyčelního kloubu (artrózu) či vrozenou nestejnou délku dolních končetin. Jedná se tedy jednak o případy získané poruchy, kdy struktura nevydrží a poruší se. Nebo také o případy, kdy je porucha vrozená. U akutních stavů (úrazů, akutních zánětů apod.) je zapotřebí respektovat dobu hojení s klidovou fází. U chronických strukturálních poruch (např. u výše zmiňované artrózy, stejně dlouhých dolních končetin) je namístě zvolit dlouhodobou adekvátní pohybovou léčbu. Pro posouzení stavu poruchy je důležité vyšetření lékařem. Po určení diagnózy je vhodné svěřit se do služeb fyzioterapeuta, který si umí poradit jak s akutními, tak chronickými stavy a dokáže jejich průběh pozitivně ovlivnit.

Funkční porucha

Druhý příklad vypnutého proudu, bez kterého žárovka nesvíí, se může obdobně přirovnávat k tzv. funkční poruše pohybového systému. Představme si tělo jako soustavu mnoha žárovek jednoho města a nervový systém jako soustavu elektrických obvodů. Odstávka, omezené či dokonce nadbytečné dodávání proudu (informace nervového systému) se může projevit na úrovni domu (na prstu na ruce) či městského obvodu (na zádech). V těle se projeví jako nepohyblivý, omezeně pohyblivý či ztuhlý úsek těla. Nebo může být v síti tak málo proudu, že už pro některou žárovku prostě nezbyvá (analogicky jednotlivý sval, který přestane fungovat a nezapojuje se do pohybu – např. hýžďové svaly při chůzi do schodů). Vidíme úzkou souvislost propojení těla a nervového systému jako hlavního hybatele a rozhodčího. Pokud budeme pouštět nervovým systémem málo informací (např. člověk se sedavým způsobem života), nebo naopak bude systém přestimulován přebytkem informací (např. dlouhodobé působení

stresu), pohybový systém nebude v rovnováze a nebude fungovat správně. V ideálním případě je využití svalů rovnoměrné a pohybový systém není nikde jednostranně přetěžován (opět můžeme připodobnit k elektrickému obvodu, ve kterém je také nutné udržovat hodnotu proudu obdobné velikosti, aby nedocházelo ke zkratům). Prof. Karel Lewit, zakladatel moderní funkční diagnostiky a myoskeletální medicíny, říkával: „*Když něco bolí v pohybové soustavě, hledají se většinou nějaké materiálové důvody: od výhřezu ploténky po záněty, degenerativní změny a tak podobně. To ale neodpovídá skutečnosti a důkazem je jedna velice smutná věc. Devadesát procent pacientů, kteří přijdou k doktorovi s těmito bolestmi, má poruchu ve funkci, nikoli v materiálu.*“

Rozlišení funkční a strukturální

Funkční a strukturální porucha se sobě dokáží mnohdy hodně podobat. Obě dokáží způsobit obdobnou bolest i podobný klinický projev. Bolest na zadní straně stehna může být tzv. „od páteře“, ale může mít příčinu i ve staženém hýžďovém svalu. Je proto důležité pečlivým klinickým vyšetřením mezi těmito dvěma poruchami rozlišit. Prof. Lewit opakovaně upozorňoval na nadbytečné používání zobrazovacích metod (RTG, CT, MRI, ...). V jednom ze svých četných rozhovorů na otázku, jak vyšetřuje bolest zad, uvádí: „*Nejprve zjišťujeme, jak pacient funguje, což je dost složité. Musíte si s ním dlouho povídat, zjistit, jak potíže vznikají, za jakých souvislostí. Vyšetřit ho od nosu po chodidlo. Přijít na to, jak spolu poškození souvisí. Bolesti zad často mohou vycházet z páteře, ale i páteř může trpět pro špatně fungující nohy. Snažíme se podchytit souvislosti. Největší nešvar dnes je, že se lékař ani nepodívá na pacienta a hned ho posílá na rentgen, což je nesmírné plýtvání, které nemá smysl. Když chce rentgen, musí chtít odpovědět na nějakou otázku, kterou rentgen řeší. Podle tohoto pak nastavíme tera-*

pii a dáme mu úkoly, aby nějaké funkce cvičil doma. Je to vlastně taková korekce pohybů, aby mu pomáhaly a neškodily.“

Příčiny vzniku funkčních poruch

Pro lékaře i fyzioterapeuta je práce s funkčními poruchami prací detektivní. Tyto poruchy jsou totiž ovlivněny mnoha vnějšími i vnitřními vlivy a jednoduše řečeno: jsou způsobeny „špatným používáním těla“. Mohou vznikat z běžných denních činností (např. chůze, práce na počítači nebo dýchání), jejich způsobu a četnosti provádění. Vliv mají vrozené dispozice (např. sklon k vyšší tuhosti či naopak elastičnosti tkání) i učení se od rodičů (jako děti popisujeme pohybový projev svých rodičů). V neposlední řadě má na vzniku funkčních poruch nemalý podíl i psychika. Ta také ovlivňuje nastavení pohybového systému (jinak bude vypadat člověk, který se cítí smutně, osaměle, staženě a člověk, který se cítí radostně a uvolněně). Nutno podotknout, že mezi nejvýznamnější faktory vzniku funkčních poruch patří to, jak se dlouhodobě (ne)pohybujeme a v jakém psychickém rozpoložení se nacházíme.

Během dne vzniká opakovaně mnoho situací, kdy máme potřebu se protáhnout, rozhybat... Možná nám při tom i někde „křupne“. Vzpomeňme si, jak úlevné může být pár kroků na benzínce po vystoupení z auta nebo procvičení nohou poté, co se vyzujeme z lyžáků, bruslí, pohorek. Jsou to případy velmi lehkých kloubních blokády, které se u zdravého člověka spontánně upravují.

Řetězení funkčních poruch

Často ale míra sebeúdravy přeroste v tvorbu patologické funkční poruchy, která se může i nemusí projevit bolestí. Uvedme další příklad. Máme zlomené zápěstí v sádře. Začneme si pomáhat náhradními pohyby, např. při podávání předmětů zvedáme rameno k uchu namísto paže. Tento náhradní pohyb

Prevence vzniku poruch pohybového systému - pohyb

může vést k přetížení až bolesti šijových svalů, které nejsou stavěné na nezvyklou zátěž. Zajímavé může být, že i když už je zápěstí zhojené (ověřené RTG snímkem), porušená funkce může stále přetrvávat. To znamená, že není výjimkou, že pacienti po sundání sádky provádí tytéž náhradní pohyby, jaké prováděli, když ještě sádku měli. To vede k cyklení problému, kdy si stěžují na přidání bolesti nejen původně zraněného zápěstí, ale i okolních struktur, např. zmiňované šíje. Funkční poruchy jsou známy tím, že se velmi rády rozšiřují do celého těla. Není tedy výjimkou hledat možné příčiny bolestí hlavy v dolní polovině těla. Nebo sledovat bolestivý ramenní kloub ve spojitosti s chybným použitím bránice a špatným postavením pánve a dolních končetin.

Přerod funkční poruchy ve strukturální a naopak

Uvedme si další příklad zvýšeného svalového napětí šíje. Každý z nás zná situaci, kdy cítíme napětí šijových svalů, které máme tendenci si sami masírovat. Do jisté míry je toto zvýšené napětí fyziologickou reakcí organismu, kterou si můžeme vyložit jako zprávu: „dej si pauzu“. Pokud si ale pauzu nedáme a dlouhodobě budeme zastírat

zvýšené a postupně narůstající napětí, přijde „den D“. Dostaví se omezení pohybu v krční páteři, bolest. Mnoho lidí v tuto chvíli vezme léky proti bolesti a dál pokračuje ve svých povinnostech. To ale znamená pouhé zastínění a odsunutí problému, který se dřív nebo později opět přihlásí. Pokud je tato bolest z větší části pohybového původu, bude úlevou změna pohybového režimu, fyzioterapie. Je třeba ale upozornit na možná ještě stále opomíjenou oblast zanedbané psychiky a vlivu stresu. Může být významným spouštěčem svalového napětí. Tím upozorňujeme na důležitost psychoterapeutických postupů v léčbě bolestí pohybového systému.

Opakované přetěžování s sebou ale nese i další riziko. Narušená funkce může vést až k porušení struktury. Když budeme dlouhodobě trpět vysoké napětí šijových svalů, vzroste možnost, že na krční páteři vzniknou kostní výrůstky, či dojde k posunu meziobratlových plotének až k jejich výřezu. Cesta ke strukturálním poruchám, které se tvoří z funkčních je většinou několikaletá. Je tedy namístě podotknout, že je příhodné myslet na budoucnost a preventivně ošetřovat své funkční poruchy.

V opačném smyslu je nutné zmínit i pře-

Příklad strukturální poruchy - skolióza páteře

rod strukturální poruchy ve funkční. Představme si pacienta s vyhrzlou ploténkou (strukturální porucha viditelná na MRI snímku). Zde zvýrazňujeme opět význam fyzioterapie, která dokáže stav strukturální poruchy zvrátit zpět na funkční (až ji zcela vyléčit). Meziobratlovou ploténku lze totiž navrátit do původní polohy, což dokazují snímky mnohých pacientů, u kterých byly pořizovány před fyzioterapiemi a po nich.

Shrnutí

V současné době není možné, abychom fungovali ve zcela ideálních pohybových vzorech, abychom si zajistili zcela ideální fungování pohybového systému. Funkční poruchy jsou přirozenou, fyziologickou součástí pohybového systému, které neustále vznikají, někdy zanikají a jindy zůstávají a mohou se v těle řetězit. Zpracujme na nich tím, že si dopřejeme dostatek různorodého pohybu. Pokud si nejsme jisti, nebo jsme zacykleni v opakující se bolesti pohybového systému, poraďme se s odborníky. Navštivme rehabilitačního lékaře a/nebo fyzioterapeuta. Nechejme v našem těle rozsvícených žárovek co nejvíce.

Mgr. Hana Sladká, Mgr. Radim Michalec

Medailonky autorů:

Mgr. Hana Sladká je fyzioterapeutka Centra komplexní péče Dobřichovice. Na začátku každé terapie je pro ni důležité sdělení, se kterým klient přichází. Na základě tohoto sdělení a dřívějších či současných vyšetření pak upravuje použitou fyzioterapeutickou techniku (Brunkow, PNF, Fyzioterapii funkce atd.), relaxační přístup či se více orientuje na zvýšení fyzické zdatnosti (např. se zaměřením na sportovní aktivity klienta). Pracuje s dospělými a dětmi od pěti let. Je součástí psychosomatického týmu CKP Dobřichovice. Ve svém volném čase působí jako dobrovolný plavecký instruktor v občanském sdružení KONTAKT bB. Je členkou Společnosti psychosomatické medicíny České lékařské společnosti J.E. Purkyně.

Mgr. Radim Michalec je fyzioterapeut Centra komplexní péče Dobřichovice, který pracuje převážně s dospělými pacienty. Z terapie nejraději používá edukaci a interpretaci neurofyziologie a neuropsychologie lidského pohybu, přátelskou komunikaci, dále pak přístupy aktivní stabilizace trupu, metodu R. Brunkow a jiné. Rád vede pacienta k aktivnímu přístupu, tak aby dosáhl maximální soběstačnosti a nezávislosti.

OSUDY dobřichovických gruntů

Naše povídání o starých zemědělských usedlostech se chýlí ke konci. V tomto čísle se projdeme ulicí Palackého po levém chodníku, jdeme-li od mostu ke kruhovému objezdu.

Po č. 16, o kterém jsme se již zmiňovali, tu býval jediný větší statek v č. 19 – dnes obchodní a montážní firma s instalátorskými potřebami Maršál. Jelikož v jeho okolí stávala stavení s četnými řemeslnickými a obchodními objekty a ulice bývala i je doposud centrem obce, zastavíme se na chvíli i u dalších domů a jejich historie. V příštím čísle se vrátíme do ulice 5. května, kde celý cyklus uzavřeme statky č. 42 a č. 43.

Č. 17 – Domek vznikl z tzv. podsedku ke statku č. 16, kdy hospodář si pro sebe nebo pro své děti vystavěl v blízkosti svého domu malý domeček. Koncem 18. století patřil rodině Řezníčkově. Po nich ho vlastnil Štěpán Kotnauer (1825 – 1874), ševcovský mistr. Zcestoval kus světa, ovládal dobře jazyky, zejména němčinu a byl podnikavý. Uměl ušít boty i pro náročnější zákazníky a měl odbyt v dalekém okolí. V dílně pracovalo několik učedníků a tovaryšů. Začal vyrábět ševcovský pop, otevřel si obchod s kůžemi a ševcovskými potřebami, posléze i kupecký krám a vinárnu. V r. 1871 zde otevřel patrně první dobřichovickou poštu, která sloužila i okolním vesnicím. Bohužel brzy nato zemřel a jeho syn Josef, který pokračoval ve vedení úřadu, nebyl tak schopný, a tak ho brzy vystřídal pensista p. Fiala a po něm p. Procházka, který přestěhoval úřad do hospody Stará pošta, kterou

vlastnil. Pak koupil dům č. 17 Josef Guth (1849 – 1921), řezník, který si tu zařídil porážku dobytka a prodej masa. Jeho žena Žofie (1853 – 1941) si zde otevřela obchod se střížním zbožím a galanterií. Paní Žofie unikla transportu do Terezína, případně do koncentračního tábora, což neminulo její děti a vnoučata, z nichž většina v táborech zahynula. Také tu žil a míval obchod s potravinami p. Bobek, říkalo se mu „mlíkař.“ Domek nesahal až k chodníku, jak je tomu dnes. Teprve v posledních letech byl prodloužen a v současnosti se v přistavěné části nachází butik Romana.

Č. 18 - Nejméně od 17. století stávala mezi číslem 17 a 20 pastouška. Byla to dřevěná budova, již obývali polní hlídači, slouha a pasáček. Byl tu také chován obecní býk a kanec. V r. 1827 pastouška vyhořela a už nebyla obnovena. Č. 18 bylo přeneseno na domek na drahách, nyní v ulici 5. května, který sloužil jako místní chudobinec. Stavení dosud stojí, bývalo tu kadeřnictví, pak tu sídlila firma Vodovody a kanalizace.

Č. 19 – Grunt Bachorovský

Začátkem 16. století držel grunt Jíra Bachor, jinak Hlaváček, ten měl vnučku Mariannu, s kterou se oženil Linhart Škrábek, po gruntu zvaný Bachor. Rod přečkal třicetiletou válku a držel se na statku až do r. 1852,

kdy ho koupil Václav Habětín z Kuchaře a jeho žena Kateřina, roz. Korbelová z Bubovic. Velká stodola bývala pronajímána lidem, kteří si zpachtovali pole, ale stodolu neměli. Bydleli tu různí lidé, např. i četníci, pro které nebylo místo ve stanici umístěné v patře statku č. 28, kde nyní stojí Jednota COOP. Kromě jiných tu žili i Frausovi. Paní Barbora Frausová byla porodní bábou. V r. 1880 grunt koupil Klán z Černošic. Později ho získala p. Anna Matlová, roz. Auřadová. Pole byla prodána a zůstalo obytné stavení a hospodářské budovy. Na ploše bývalého statku stojí tři budovy. Poschoďový dům č. 438 a přízemní domy č. 19 a č. 437. Domy obývaly rodiny synů p. Anny Matlové. (Viz níže.) V současnosti je v č. 19 prodejní a montážní fa Maršál. V domě č. 437 byl krám s galanterními potřebami a mandl manželů Rudolfa a Otýlie Matlových.

Josef Matl st., strážmistr, manžel Anny, roz. Auřadové

Matlovi

Josef Matl st. (1846 – 1920), rodák ze Scheubeldorfu (dnes Štoky) u Německého (Havlíčkovy) Brodu, byl synem tamního kováře Jana Matla a Terezie, roz. Schrogelové z Fryšavy. Do Dobřichovic přichází jako četnický závodčí a pracuje na četnické stanici, která sídlila v patře statku č. 28 (nyní Jednota COOP). Později se stal strážmistrem. Oženil se s Annou Váňovou, roz. Auřadovou (1859 – 1926), dcerou Jana a Kateřiny Auřadových z Dolních Mokropes, kteří vlastnili hospodářství a šenk. Manželé Matlovi žili v domě č. 19 v dnešní ulici Palackého. Paní Anna Matlová měla z prvního manželství s Janem Váňou z Dolních Mokropes, jenž býval komorníkem v zámožné pražské rodině, dva syny. Bohumil Váňa (1881 – 1955) byl vrchním revidentem zemského výboru – odbor stavitelský – a žil v Dobřichovicích

Paní Anna Matlová se svými 5 syny: sedící Josef Matl, stojící zleva: Ferdinand Matl, Karel Váňa, Rudolf Matl a Bohumil Váňa.

Anna Matlová, roz. Auřadová

v současné Jugoslávské ulici v č. 232. Byl dvakrát ženatý a měl syna Jiřího (*1919), který byl účetním a žil s rodinou v Chebu. Karel Váňa (1882 – 1956) byl úředníkem a žil se svou ženou Marií v ulici Palackého v č. 438, měli syna Jana. Josefu a Anně Matlovým se narodili čtyři synové. Nejstarší Josef Emanuel (1887 – 1972) vystudoval námořní akademii v Pule na Istrii v Chorvatsku a sloužil u obchodního loďstva, za 1. svět. války bojoval na lodi Novara pod vedením admirála Horthyho. Jelikož je tato jeho životní etapa zajímavá, budeme se mu věnovat podrobněji v příštím čísle. Po návratu domů se v r. 1922 oženil s Johannou Barborou Kusou (1900 – 1993), dcerou místního stavitele, a bydleli ve Strmé ulici č. 139 u jejího otce Josefa Kusého. Pan Matl byl pak zaměstnán jako úředník na Ředitelství Státních drah v Praze. Měli syna Jiřího (1923 – 1983) a dceru Alenu, provdanou Šturmovou (*1926). Syn Jaroslav Štěpán (1888 – 1889) umírá v 9 měsících života. Syn Rudolf Theodor (*1890) se oženil s Otýlíí Alžbětou Kozákovou (1895

– 1966), dcerou Františka Kozáka z č. 20. Žili v ulici Palackého v č. 437 a provozovali mandl a obchod s galantními potřebami. Po smrti manželky se Rudolf Matl odstěhoval v r. 1967 za synem Vlastimilem (*1921) do Kolína. Syn Ferdinand František Matl (*1891) se v Praze vyučil dámským krejčím a pak pracoval jako skladník. R. 1917 se oženil s Bohumilou, roz. Chadimovou (1896 – 1957), dcerou Antonína Chadimy, rolníka z č. 12. Vychovali syna Ladislava (*1920) a dceru Libuši, provdanou Kargerovou (*1926). Žili v ulici Palackého v č. 19. Po smrti manželky odchází Ferdinand Matl k dceři do Ostrova n. Ohří.

Č. 20 – Tuto chalupu koupil r. 1576 od Martina Srba, ovčáka, Jan Novák, r. 1594 ji převzal Vondra Novák. Přes válku třicetiletou tu hospodařila Dorota Nováková, vdova po Václavu Novákovi, r. 1651 Ondřej Novák. Pak nastupuje nové jméno, jelikož se sem přišel Martin Bartl ze Řevnic. V r. 1756 je zapsán jako majitel Matěj Bartl a v r. 1830 Václav Bartl a Kateřina, roz. Mašitová (1789 – 1872). Jejich dcera Terezie se provdala r. 1851 za Josefa Kozáka (1820 – 1876). Chalupu zdědil jejich syn František (1846 – 1917), který se oženil s Annou, roz. Mestekovou ze Zadní Třebaně (1849 – 1892). V manželství se narodilo 10 dětí, ale dospělého věku se dočkaly pouze čtyři z nich. Paní Anna Kozáková zemřela v r. 1892 na souchotiny a František Kozák se podruhé oženil s Annou, roz. Deylovou z Poděbrad (1854 – 1916). V 2. manželství se narodily dvě děti. Jejich dcera Otýlie se provdala za Rudolfa Matla a žili v Dobřichovicích v č. 434. František Kozák polnosti prodal a domovní stavení koupil František Tomo, pekař. Chlévy a stodola byly přestavěny na obytné stavení, v něm žil Alois Novák. Stavení mělo číslo 20a. V zahradě byl postaven dům č. 453 a dům č. 439. Nyní se zde nachází kulturně

vzdělávací centrum Ganesha a kosmetický salon p. Martiny Janoušové. Tomovo pekařství bylo známé a hojně navštěvované. Po smrti p. Toma pekl kvalitní chléb a pečivo jeho zeť Vladimír Vopelka až do r. 1978. Jeho výrobky byly vyhlášené v dalekém okolí a zákazníci přijížděli auty a brali i více bochníků najednou i pro své známé. Po převratu 1989 synové pana Vopelky znovu obnovili pekařství a opět s úspěchem. Bohužel normy EU na provoz a hygienu vyžadovaly mnoho finančně náročných úprav, a proto byl provoz zastaven.

Č. 21 – V místech, kde dnes stojí jednoposchoďový dům, byla před třicetiletou válkou malá chaloupka, která patřila Adamu Zajíčkoví, zvanému Adam na louži. Po něm následovali jeho synové Tomáš a Pavel, ale oba ve válce zemřeli. R. 1651 ji držela Alžběta, vdova po Pavlovi Zajíčkoví, a po její smrti připadla chalupa vrchnosti, protože nebylo dědiců. Zůstávali v ní podruhové. Kolem r. 1700 ji koupil od vrchnosti Jan Mašat se ženou Annou. V r. 1712 vyhořela a byla znovu postavena Janem Daniou a nazývala se nová chalupa. Koncem 18. století tam bydleli hospodářští dělníci, jimž Dania, který se mezitím stal majitelem hostince a řeznictví, pronajímал byty. V r. 1860 tu byl vystaven patrový dům, který obýval kromě jiných krejčí Kulíšek, zedník Vostrovský, švec Straširýbka a zedník Řezníček, jinak znamenitý muzikant. Bydleli tu i s rodinami, jež bývaly početné. Při domě byl rozsáhlý dvůr a stodola. Mezi silnicí a panským tarasem byl prohloubený trojhran s dešťovou vodou, která vytvářela louži. Plavaly po ní kachny a husy a v zimě se na ní děti klouzávaly. Loužím se říkálo Handrlach, což asi vzniklo z německého Wasserlachen. Dlouho se těm místům říkalo Na Handrláku. Majitelem domu se později stal Václav Holešák, úředník. V domě bývala kempelička.

Č. 22 – Tento domek byl postaven později, než předchozí stavby. Na sklonku 18. století patřival rodině Šimkově. Václav Šimek ho pronajímал různým řemeslníkům. Na začátku 19. století v něm bydlel krupař Buchar. R. 1858 ho koupil František Burger z Mořinky se ženou Kateřinou. Jejich syn Antonín se vyučil pekařem a zavedl tu pekařství. Byl rovněž dobrým houslistou. Pak tu žil jeho syn Antonín, strojívedce, se ženou Růžnou, roz. Hnilíčkovou. Byla zdravotnicí místní odbočky ČSČK. V r. 1930 byl dům přestavěn. Stavěl ho Josef Kusý a byla to jeho poslední práce. Za původní chalupou byla stodola a zahrada byla ohrazena kamenným tarasem.

Č. 123 – Poslední dům v ulici vystavěl zámečník Holcát, po něm tu krátce bydlel Karel Piksa, řezník a uzenář, než se odstěhoval do domu č. 237 na Masarykově ulici, dnes Pražské, kde si zařídil provozovnu a krám. Říkalo se tam „Na Fortuně“. Dům č. 123 prodal MUDr. Reifovi, vojenskému a prvoválečnému lékaři, který se však po roce praxe odstěhoval na jižní Moravu. R. 1925 koupil dům svrškař Josef Okrouhlík a v l. 1925 -26 ho rozšířil a přestavěl. Nějaký čas v něm měl krám a výkroj kůží. Od r. 1927 tu byl konsum Včela a později prodejna s potravinami, v níž delší dobu působili manželé Kocourkovi, po nich obchod vedla pí. Procházková. Po jeho zániku tu sídlila obecní knihovna. Koncem 90. let minulého století byl celý objekt přestavěn a zmodernizován, přibýly další provozní prostory a od r. 1999 tu je knihovna a prodejna knih, již vede p. Evženie Řehnová se svou snachou.

Z Dějin Dobřichovic P. Josefa Hradce a vzpomínek p. Františka Havlíka vybrala a současnými skutečnostmi doplnila J. Váňová. Za informace o rodině Matlové a zapůjčení fotografií děkuji p. Aleně Šturmové.

ANTONÍN HAVLÍK ZE MLÝNA

devadesátiletý

Antonín Havlík st., 90. narozeniny

Dne 27.1.2015 oslavil krásné devadesáté narozeniny tradiční sokol a dlouholetý sportovní funkcionář, pan Antonín Havlík. Sokolství bylo součástí jeho života již od dětství. Otec – dobřichovický mlynář, pan Karel Havlík – byl jako předseda stavební komise a pozdější starosta Sokola nerozlučně spjat se stavbou kina, sokolovny a sokolským životem vůbec. Bylo tedy přirozené, že se náš jubilant v drobné „rolí“ objevil již v poválečném výboru jednoty. Svůj život ale spojil především s dobřichovickým tenisem. Více než 30 let byl hospodářem oddílu a po úmrtí místního tenisového nestora, pana Františka Procházky staršího, převzal podstatnou část odpovědnosti. Rekonstrukce a dostavba tenisového areálu v sedmdesátých a osm-

desátých letech a oddílový život se staly významnou součástí jeho života a života celé jeho rodiny. Jako člen a pozdější předseda revizní komise mateřské jednoty však nikdy nepřestal nést také svůj podíl odpovědnosti za sokolskou i rodinnou tradici celé dobřichovické jednoty (byť skryté pod ČSTV). Za zmínku stojí dnes již možná trochu staromódní – ale důsledné – lpění na tradici dobrovolnosti a nezištnosti spolkové činnosti. Přejeme hodně zdraví do dalších let.

Redakce

Byl to moc příjemný podvečer. V neděli 25. ledna po setmění jsme navštívili pana Antonína Havlíka, abychom mu popřáli k jeho významnému jubileu. Naše čtyřčlenná skupina reprezentovala nejenom osobní a tenisové gratulanty, ale manželé Ivanka a Emil Caldovi nás doplnili jako gratulanti sokolští. Oslavenec nás přivítal v dobré náladě a přes deklarované drobné potíže s chůzí i ve velmi dobré kondici, fyzické i duševní. Sám naservíroval drobné občerstvení a odpolední čas pak nechal plynout ve znamení příjemného povídání a vzpomínek. Devět křížků na jeho bedrech by mu hádal málokdo. Jako místní rodák a v podstatě vrstevník obou Havlíků juniorů znám pana Havlíka v podstatě od nepaměti. Nejenom jako tátu obou kluků, ale později též jako bafuňáře místního Sokola a hospodáře jeho tenisového oddílu. V obou případech zanechal ve spolku výrazné stopy. Byly to doby bez počítačů, databází a všech dalších datových a elektronických vymožeností. Pamatuji si na tu naprostou preciznost, s jakou spravoval oddílové peníze, vše řádně doloženo příslušnými doklady, se dvěma podpisy jiných

odpovědných členů výboru. Tehdy to byla nejenom samozřejmost, ale jistá forma pocty a společenského uznání. Odkoukané zkušenosti spolu s dovednostmi, které jsem se učil od svého tatínka, který také činovníčlil v Sokole v pozici jednatele, tak kdysi vytvořily základ mého vnímání poctivého a transparentního fungování, na které se již roky snažím sám navazovat. V té době panu Havlíkovi bylo přibližně tolik, co mně dnes. Roky nám přibývají všem, proč to ale vypadá, že ve mlýně přesto nějak pomaleji? Co bychom za to dali, kdybychom se

takovému zdraví a pohodě mohli těšit v jeho letech také!

Vážený pane Havlíku, za sebe sama, za členy tenisového oddílu ale i za ostatní dobřichovické Sokoly Vám přeji mnoho dalších spokojených dnů, týdnů a let. Nechtě Vás jasná mysl a pevné zdraví ani nadále neopouští a nechtě se i nadále můžete radovat ze všeho příjemného a hezkého, co Vás obklopuje. Stojí totiž před Vámi významný, nikoliv však nereálný cíl. Dobyjte stovku a těšte se ze života jako doposud!

Jiří Geissler

TO BYLO tenkrát

Bylo to asi v roce 1926. Byli jsme tenkrát velkými kamarády s Ing. Frantou Krtilem, který k nám docházel denně do myslivny v D... Otec neměl proti přátelství a lovům s ním žádné námítky, a tak jsme byli bratr, Krtíl a já lovecký trojlístek. V zimě jsme lovili škodnou, na jaře jsme chodili denně na sluky, tetřívky, ba i na tetřevy. V tomto čase jsme vyhlíželi i srnce, neboť této zvěře byl u nás vysoký stav a otec nám nechával celý odstřel. Zjara se chodilo i na ondatry, hlavně v noci při měsíčku. Krtílov otec byl rovněž lesník a synátor od něho získal velké zkušenosti. Tož když jsme se vydali všichni tři na lov, byl z toho zpravidla velký podnik. Bylo opět jaro, pozdní, neboť se hlásil už červen. Otec měl poslat do pražské resi-

dence Křížovníků, kterým tyto lesy tenkrát náležely, pro kuchyň dva srnce. Pro nás, tři kluky, bylo maličkostí je opatřit. Ale toho večera jsem vyrazil do lesů na Chlum směrem k hřebenům s Krtilem sám. Byli jsme vybaveni waltrovkami se skly. Pro nás to byly výborné zbraně, repetérky ráže 22 long rifle. V těch časech ještě předpisy nezakazovaly jejich používání při lovu srnců a pro nás byly k všestrannému použití, zejména při lovu drobné škodné. Byly nehluché, přesné a střelivo do nich bylo poměrně levné.

Když jsme se již pod Chlumem rozcházel na místa, kde každý znal svého srnce a jeho hraby, přesadilo před námi přes paseku rozptýleně několik kusů srnců. Zvěř lekala i v okolních stráních a to bylo podezřelé. Ná-

hle se ozvalo vydávání psa. Ňafal sice ještě daleko, ale zcela jistě sledoval zvěr střídající po stálých ochozech ve stráních. Hlas se přibližoval, ale zdál se být dvojitý – vysoký tenký tón a zase hlubší. Rychle jsme se rozešli na známé ochozy, po nichž srnčí nejpravidelněji střídala, zejména byla-li zrazena a cítila se být ohrožena. Na úpatí Chlumu byly staré holiny po mnišce, které zarostly spoustou maliní i rozličné buřeně.

Štěkot se pojednou řítit dolů ze stráně do míst, kde stál Krtíl. Mezi námi směrem do buřeně přesadil kus srnčího. Za ním vydávali dva psi, kteří jej sledovali téměř v patách. Ve stráni, kde přeběhla před tím srna, jsem zjistil pohyb v maliní, ale to už vedle praskla ranka následovaná zavytím. Následovala menší série asi tří ran a muzika psů skončila. Běžel jsem ke Krtilovu stanovišti. Stál celý upocený nad výřadem a v rychlosti mi líčil, jak byli psi již téměř na srně, jež vedla srnče. Byla uhoněná, svírák měla otevřený, lízák venku a bylo patrné, že je už u konce sil. Krtíl ji nechal přeběhnout, ale když se na její stopě objevil asi na dvacet kroků od něj první hnědý teriér, zasáhl jej přesnou ranou na komoru. Ten krátce zavyl a hned se složil. Druhý, poněkud vylekán, ale stále v plném běhu, se chtěl uhnout. Přestal vydávat, ale byl v dohledu. Byl to strakatý foxteriér. Krtíl na něj vypálil tři rány, dokud nezůstal v ohni. Byl to konec dvou zuřivých šelem, ale zároveň miláčků některého z Pražáků, bydlících ve vilách pod lesem. Psi byli bezesporu čistokrevní, měli obojky se známkami, byli znamenitě živeni – no prostě miláčci, jejichž původ nebylo těžké uhodnout. Věděli jsme, že po nich bude brzy shánka a že z té příhody bude pěkná mela. Zahrabali jsme je, každého jinde a místo činu jsme dobře zamaskovali. Před tím jsme jim odebrali obojky a pozdě večer po návratu domů jsme je dobře schovali.

Na srnce jsme se vydali opačným směrem až k hranicím mníšeckého panství. Ten večer

jsem však žádného srnce neulovili. Po návratu jsme celou příhodu vyprávěli otci. Náš zásah schválil, ale prohodil, že to s vlastníky psů nebude asi tak jednoduché. Ráno už bylo v okolí všem známo, že s nimi byli večer majitelé na procházce při kraji lesa. Tam teriéři zachytili pach srnčího a nebyli k zastavení. Prý je volali, hledali, až později zaslechli nějaké ranky, po nichž jejich štěkot nadobro umlkl. Jejich vlastník, známý pražský operní pěvec, se hned ráno dotazoval otce, kdo po nich střílel. Otec se vymluvil, že o tom nic neví, protože v tom směru prý nikdo z nás v lese nebyl.

Krtíl odjel ráno do Prahy do zaměstnání, já se potloukal po lese a vše bylo zdánlivě zažehnáno. A přece se stalo, co čert nechtěl a s čím nikdo z nás nepočítal. Postižení měli doma ještě jednoho psíka. Byl to paniččin miláček, nějaký čínský pinčlík, který se obvykle jen vyvaloval na pohovce. Paní přišla na nápad, aby ho vzali na procházku do lesa tam, kde naposled zaslechli štěkot psů. Místy pinčlíka vypouštěli a také sami hledali a – věřte nebo nevěřte – ten líný zhyčkaný psík ty své nešťastné kamarády jednoho po druhém přinejmenším kilometr od vily našel. Bylo z toho pochopitelně velké pobouření, majitelé došli hned pro svého zahradníka, který oba psy pak na zahradě vily s dojemným obřadem pohřbil.

Tím ovšem příhoda nekončila. Mistr pěvec zašel na místní četnickou stanici k vrchnímu strážmistru Bartouškovi a žádal přísné vyšetření. Pan vrchní, který do té doby o věci ani neslyšel, byl otcův kamarád. Trochu znervózněl, protože si nechtěl znepřátelit ani jednu stranu. Zašel tedy ihned k otci, informoval ho o stížnosti i nálezu obou psů, u nichž nebylo obtížné zjistit, že byli zastřeleni kulíčkou malé ráže a sdělil mu, že stěžovatel chce věc hnát do krajnosti a žádat náhradu. Odštěplem psů v takové vzdálenosti a při štvaní zvěře jsme sice zákon neporušili, ale odejmutí obojků se známkami i utajení činu nám

mohlo způsobit nepříjemnost. Vrchní též prozradil, že poškozený ví o někom, kdo mu potvrdí, že mne ten večer viděl ještě s jedním jít do lesa s puškami. Nemohl to tedy podle jejich mínění spáchat nikdo jiný než my.

Vrchní strážmistr prohlásil, že se nedá nic dělat a musí vyšetřovat. Aby ho uklidnil, přiznal mu otec, že jsem s Krtilem sice večer v lese byl, ale daleko na opačné straně, až u mníšeckých hranic. Vrchní však trval na tom, že s námi musí sepsat protokol. Proti tomu nemohl táta nic namítat, ale hned zašel za Krtilem a doma poučil i mne, jak mám vypovídat. Hlavně jednotně!

V té době sídlil v D. armádní generál. Byl velkým myslivcem a otcovým přítelem. Do lesa Křižovníků měl volný přístup i se zbraní a také mu nikdo v žádné myslivecké činnosti nebránil. Ostatně on toho nikdy nezneužíval. Celá nešťastná událost se stala několik set metrů od jeho vilky. Proto večer, když na

něho již po příchodu do hostince strážmistr zavolal, co z nás vytáhl, otec zdánlivě bez zájmu odvětil: „Jó Josef, nebude z toho asi nic. Svědka může Mistr mít, ale ten asi kluky pořádně nepoznal. Nebyli to oni. Ale zjistil jsem, že tu měl nějakou návštěvu pan generál. Šel s ním do lesa na Chlumu na nějakého srnce, říkal mi to. Ale zda střílel, jsem se ho nechtěl ptát, také mi o střílení nic neříkal. Prý tam ale někde na kraji lesa nastřelovali kulovničku. Ale jen tak sportovně. Víš Josef, koukej od toho dát ruce pryč. To víš, pan generál má dlouhé prsty.“

Strážmistr se zarazil, připravený notes uložil do kapsy a bylo po aféře. Ani majitel psů již nestrašil, jenom nás od té doby okázale ignoroval...

František Liebl

Příběh popsáný panem Františkem Lieblem, který se stal asi před 90 lety v Dobří-

KULTURNÍ JARO

v Dobřichovicích

(Aktuální dění, prosím, sledujte v Informačních listech a na plakátech)

Únor

28. února, v sobotu v 18.00 hodin v sále Dr. Fůrsta: beseda **Prof. Jaroslava Šarouna** s proslulým dirigentem a cembalistou, specialistou na t. zv. starou hudbu, Vojtěchem Spurným.

Březen

1. března, v neděli od 15:00 v sále Dr. Fůrsta

Divadlo Antonína Novotného – Pralesní pohádka

Loutková pohádka je určena pro všechny děti, které rády objevují a pozorují nové věci. Děti zažijí spoustu legrace, ale i napětí. Divadlo Antonína Novotného u nás nedávno hrálo s úspěchem cyklus pohádek *O pejskovi a kočičce*. Pořádá Kulturní centrum Dobřichovice.

7. března, v sobotu od 17:00 v sále Dr. Fůrsta

Přednáška akademické malířky Doc. Dany Puchnarové – *Bájná cesta po jižní Anglii*: přednáška s projekcí, dnešní anglický venkov, esteticky a ekologicky krásné bydlení, gotické obytné domy, slavné katedrály a megalitické památky, tajemné svatyně a divoká příroda. Pořádá: Kulturní centrum Dobřichovice a D. Puchnarová.

11. března, ve středu od 16:00 v DODO (Dobřichovický domek, 5. května)

Drátování s paní Musilovou

Mgr. Božena Musilová Vás zve na povídání a možnost si vyrobit vlastní drátenické vajíčko. www.spolekdodo.cz
Pořádá: DODO a B. Musilová.

28. března, v sobotu od 11:00 do 17:00 na zámku

Jarní trhy – Liduščino divadlo *O červeném vajíčku* v 15h, stánky s velikonocní tematikou, pečení, dílny a další zpestření dne se připravují.
Pořádá: Kulturní centrum Dobřichovice.

28. března, v sobotu 8:00 až 13:00 na druhém stupni ZŠ

Jarní burza dětského oblečení, příjem věcí v pátek 27. 3. 17:00-20:00.
Pořádá: Klub přátel ZŠ Dobřichovice.

chovicích, popsal autor ve Zpravodaji přátel lesnických škol píseckých v roce 1984. Ve vyprávění velmi překvapuje zejména zmínka, že kdysi u nás táhly sluky a v lesích byli tetřivci a tetřevi.

F. Liebl, dobřichovický rodák (17. 2. 1910) pocházel z křížovnické myslivny (dnes zanedbaná budova u podjezdu pod tratí do kempu). Absolvoval píseckou lesnickou školu, jako lesník a myslivec pracoval v podkrušnohoří a povltaví, za okupace se přestěhoval do Hradištku pod Medníkem. Měl mimořádný malířský talent – studoval malířství, ilustroval knihy a časopisy i učebnice myslivosti, a spolu se Stanislavem Lolkem byli významnými malíři přírody a zvěře. Reprodukce obrazů F. Liebla jsou k dispozici u firmy Rembrandt u p. Šeplavého v ul. Za nádražím a jsou i v nabídce na webových stránkách této firmy. F. Liebl Zemřel v Hradištku 29. 9. 1992.

Ing. František Krtíl (1901 – 1983) byl lesnický a myslivecký spisovatel, psal krásné knihy o přírodě, např. „Od jara do zimy“ (1944); podepisoval se „Franta Krtíl“.

Armádní generál Jan Syrový (1888 – 1970), legionář, byl v r. 1938 ministr národní obrany – jeho letní vila je v ulici K Lomu. Mistr Emil Pollert (vlastním jménem Popper, 1877 – 1935) byl přední operní pěvec a herec v Národním divadle, jeho dům najdete v ulici Na vyhlídce.

Chlum je kóta 445 m a podle popisu 1 km od sídla mistra Pollerta a 500 m od domu generála Syrového – smutná příhoda se nejspíš stala asi 300 m nad chatami nad ulicí Lesní.

*Pro Kukátko vyhledal a připravil
Ing. Pavel Kyzlík*

Duben

18. dubna, v parku od 14:00

Dobřichovická míle

Pořádá: Základní škola Dobřichovice, www.zsdoberichovice.cz

25. dubna Dobřichovice

Trans Brdy - cyklistický závod

Pořádá: Jiří Hudeček, www.transbrdy.cz

26. dubna od 15h, sál Dr. Fürsta

Divadélko Matěje Kopeckého – *Jak pejsek Ferda potkal Sluníčko*

Pořádá: Kulturní centrum Dobřichovice

Květen

1. května v residenci

Máj

Pořádá: František Běhounek a Ludus Musicus

4. – 14. května velký sál v residenci

Výstava výtvarných prací dětí ze Základní umělecké školy Dobřichovice

(otevřeno denně od 10:00 do 22:00, klíče od sálu jsou k dispozici v restauraci)

Pořádá: ZUŠ Dobřichovice.

9. května u residence pod lípou od 8:00 do 12:00

První letošní farmářský trh Města Dobřichovice, www.dobrichovicketrhy.cz

Pořádá: Město Dobřichovice, (kontakt V. Cvrčková, tel. 724 339 732).

9. května, Na Víru

Dračí lodě (více informací a čas zahájení na: www.dracilode-dobrichovice.cz)

Pořádá: Miroslav Ostrý (tel. 774 558 904).

18. – 29. května, velký sál v residenci

(Otevřeno denně od 10h do 22h, klíče od sálu jsou k dispozici v restauraci)

Výstava výtvarných prací dětí z Černošic

Pořádá: Martina Fojtů.

23. května u residence pod lípou od 8:00 do 12:00

Druhý farmářský trh Města Dobřichovice, www.dobrichovicketrhy.cz

Pořádá: Město Dobřichovice.

VÝSTAVA 365 kreseb

V sobotu 24. ledna v podvečer byla v Galerii Bím hlava na hlavě. Hlavním důvodem přítomnosti převážné většiny návštěvníků byla vernisáž výstavy 365 KRESEB, soubor tří set pětadesáti portrétů a krajin, které během loňského roku vytvořil akademický sochař Petr Váňa.

Jak na sebe prozradil, hlavním důvodem těchto kreseb byl skicák, který dostal k Vánocům, a předsevzetí, že každý den roku zaplní kresbou jednu jeho stránku; a protože jeden skicák brzy nestačil, přibýly k němu čtyři další. Převážnou většinu kre-

seb tvoří portréty osob, které měly štěstí, že je pan Váňa zná a že je v okamžiku, kdy měl po ruce skicák, potkal. O tom, že tento svůj „závazek“ splnil, a to nejen co do množství, ale i co do kvality, jste se mohli na této výstavě sami přesvědčit; pokud se vám to však nepovedlo, měli jste smůlu – výstava 25. února skončila.

Je mi trochu líto, že pan Váňa výše uvedené předsevzetí neučinil v roce přestupném. To bychom měli o jednu kresbu víc.

HgS

FOTBAL a valné hromady

V úterý 3. února 2015 se v Praze na Strahově konala Valná hromada zástupců fotbalových oddílů. Kromě obvyklých věcí, které se každoročně projednávají, byli delegáti také seznámeni s novým projektem, který si vedení FAČR vymyslelo a bude ho rovněž také realizovat. (Bez předchozí diskuse s členskou základnou; byli jsme postaveni před hotovou věc.)

Sám název REVOLUCE VE FOTBALE (lze si pod tímto heslem najít na stránkách FAČR na Internetu) naznačuje, jak převratné změny to přinese.

Vysocí manažeři a funkcionáři v ligových, či vyšších soutěžích jsou prý nadšeni. No a funkcionáři v řadě malých venkovských klubů a oddílů, kteří to dělají po práci a v drtivé většině zadarmo, již méně.

Jaké změny nás tedy čekají?

Dojde ke kompletní elektronizaci veškeré komunikace mezi oddíly a OFS i FAČR. Od 1. 7. 2015 pozbudou platnosti veškeré registrační průkazy i legitimace hráčů, funkcionářů i rozhodčích. Žádné jiné již vydány nebudou! Všichni členové FAČR budou nadále již jen v databázi FAČR, kam je třeba do konce května poslat jejich digitalizované fotografie. Členství ve FAČR, registrace i přestupy a hostování, vše to bude probíhat rovněž pouze elektronicky a třeba přímo před zápasem (střídavé starty a farmy budou zrušeny). Po téměř stu let používání bu-

dou zrušeny papírové zápisy o utkání. Vše se bude psát rovnou do počítačů a kapitáni již nebudou nic podepisovat, ale ani nebudou mít možnost napsat námítky. Po utkání rozhodčí elektronický zápis okamžitě pošle do databáze. Kluby pak mohou do 24 hodin poslat protest či nesouhlas, který však bude zpoplatněn. Všechny kluby budou povinny mít počítač a případně i skener s připojením na internet, vše k dispozici pro rozhodčího. Kluby již nebudou vyplácet jednotlivé rozhodčí, ani platit různé poplatky (třeba registrační) nebo pokuty. Jednou za měsíc, jim přijde faktura s celkovou částkou, kterou bude třeba zaplatit ...

Doufejme, že alespoň hráči si zahrají fotbal doopravdy, nebo že by si to rozdali taky rovnou na počítačích?!

Jo a aby toho nebylo málo, ruší FAČR VŠECHNY staré řady a předpisy a vydá nové (registrační a přestupní, disciplinární a soutěžní, ty budou dokonce hned tři – zvlášť pro muže, ženy a mládež).

Prý to tak chce UEFA a EU.

Chudým oddílům pak poradili, aby si elektroniku nakoupily z peněz určených na činnost mládeže (každý oddíl, který ji má, dostane během roku dotaci 10.000,- Kč), ale vykárali to jinak ...

Divíte se, že některé oddíly i funkcionáři uvažují o ukončení činnosti?!

Miloslav Omáčka

ORIENTAČNÍ běh

Informaci o dění v našem klubu orientačních běžců začnu optimisticky, vypadá to, že letos se uskuteční několik závodů v LOB – lyžařském orientačním běhu. Počasí se ustrnulo a nasypalo v horských oblastech něco sněhu. Zatím jsou připraveny dva únorové lyžařské víkendy, jeden ve Studenci v Krkonoších a další v Abertamech v Krušných horách.

V níže položených krajích se běhají místní neoficiální závody, v naší oblasti je to Pražská zimní liga. Amatérští pořadatelé je skromně nazývají pouze měřenými tréninky. Nedávno jsem se setkal s názorem, že někteří je běhají radši než normální oficiální závody, protože je tam volnější atmosféra a větší legrace. Pro nás z Dobřichovic nešlo se nezúčastnit závodu s názvem Po stopách císařovny Elišky, který měl start v Třebotově. Po nadšeném vyběhnutí do lesa mnohým z nás došlo, proč císařovna Eliška po cestě na hrádek Karlík zabloudila až na Karlštejn. Pravda, měla určitě ještě horší mapu než my, pokud vůbec nějakou měla. Ale naše mapa z poloviny minulého století (vydalo Naše Vojsko) měla do podrobných map, kterými jsou orientační běžci žhýčkáni a na kterých je zachycen každý větší kámen, opravdu daleko. Já se ztratil hned na druhé kontrole. Asi po 20 minutách, když se nás tam několik seběhlo, jsme ji kolektivně našli. Obecně všechny kontroly se nám dařilo najít více méně se štěstím. Lahůdkou byla šestá kontrola, podle popisu i podle mapy jakýsi lom. Po cestě na ní jsme se ocitli v malém údolí, kde podél cesty stálo několik chat. Nějaký starší muž tam skládal zásoby dříví z vozíku. Když jsme viděli jeho překvapený až nedůvěřivý pohled,

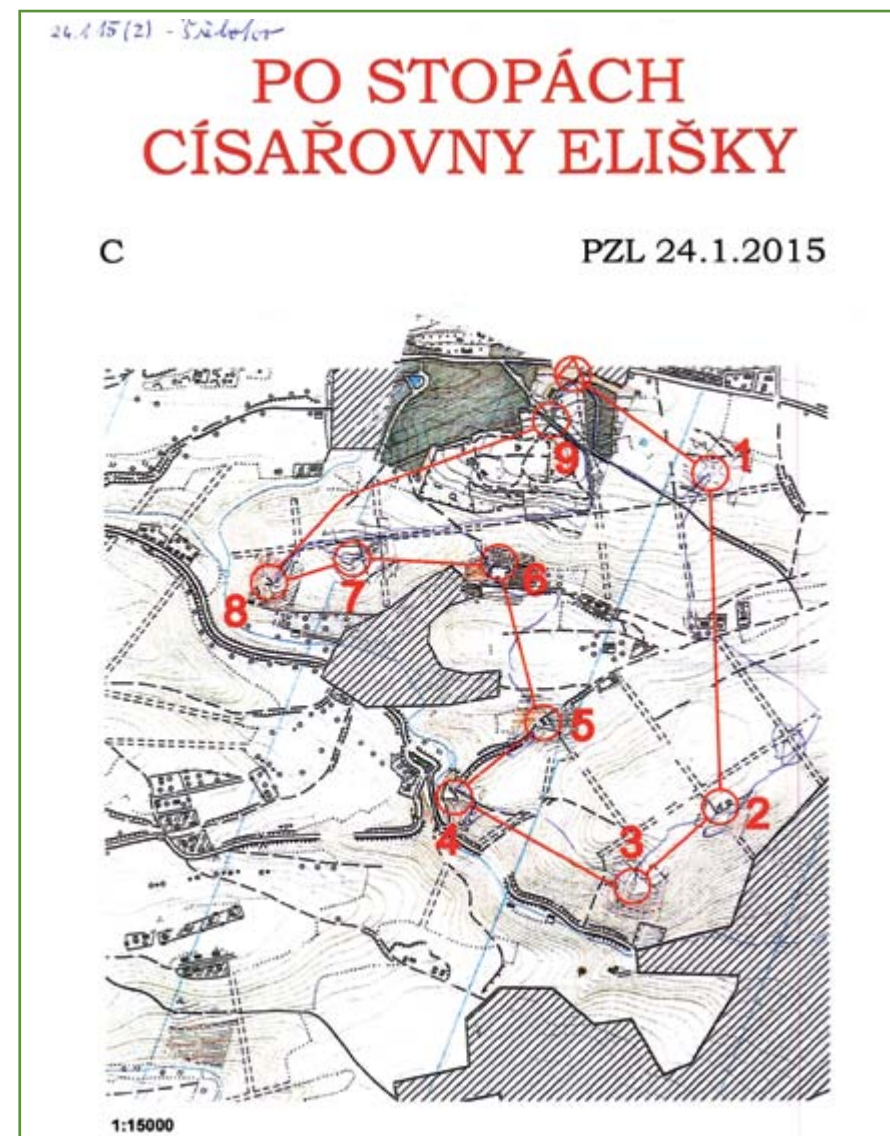
jakým nás sledoval, uznali jsme za vhodné začít konverzaci. Na náš dotaz, zda je tam v okolí nějaký lom, zachmuřeně vrtěl hlavou, že o žádném lomu neví. Najednou se však jeho tvář rozjasnila “Jó, máte pravdu, támhle je lom.” A mávnul rukou směrem dolů po cestě. “Ale ten nenajdete!” Dodal vzápětí s přesvědčivým výrazem. “Ten je starší a hrozně zarostlejší.” Ujistili jsme ho, že ho najít musíme, a se slovy díky jsme nabrali azimut ve směru mávnutí ruky toho dobrého muže. Lom jsme našli. Byl zarostlý opravdu hodně, dřevinou se speciálně vyvinutými dlouhými pichlavými trny, že někteří závodníci oblečení do lepších oděvů (ženského pohlaví) prohlásili, že se tam rvát nebudou. Ale zdravá soutěživost a hrozba diskvalifikace za chybějící kontrolu nakonec zvítězily. Když jsem viděl, že osmá kontrola je opět lom, začal jsem uvažovat o mentálně pořadatele. Ale to jsem mu krivdil. Byl to vrchol skály s nádherným výhledem do kraje Českého krasu. Nakonec závod všichni dokončili, ať už bez pomoci, či s pomocí vzájemnou, nebo s pomocí místního obyvatelstva. Pravda, ne všichni měli všechny kontroly. Někteří, zvláště rodiče s dětmi, závod pojali jako příjemnou vlastivědnou vycházku a byli též spokojeni.

Na další závod jsme si zajeli do Terezína. Byl to městský sprint zpestřený vyběhnutím do okolních luk a lesíků a též po hradbách a podzemních chodbách staré pevnosti z 18. století. Závod se samozřejmě vyhnul Malé pevnosti, kde je nyní Památník Terežín jako memento nacistických hrůz, které se v Malé pevnosti děly. Ale stejně při pohybu mezi zdmi a chodbami staré pevnosti člověku občas zamrazilo v zádech. A to ne-

jen proto, že závod se konal během sněhové vánice, ale i z toho, co se dělo a bohužel neustále děje jen kvůli touze po moci, slávě

a bohatství některých jedinců druhu, který si hrdě říká Homo sapiens sapiens.

V.Jaroš

VOLEJBAL

v polovině února

Muži A, první liga:

I když už boje v základní skupině skončily, nebude na škodu, když si připomeneme její závěrečnou tabulku:

1. ČZU Praha B (56 b.), 2. EGE Č. Budějovice (42), 3. Nymburk (40), 4. Turnov (39), 5. Brno B (39), 6. Dobřichovice (37), 7. Staré Město (36), 8. Choceň (34), 9. Kladno (29), 10. MFF Praha (28), 11. ČZU Praha C (22), 12. Hradec Králové (17).

Prvních osm družstev postoupilo do play-off, kde se hraje na tři vítězná utkání o postup do extraligy, poslední čtyři hrají o udržení a sestup. Šesté místo našich v základní skupině jim za prvního soupeře v play-off přisoudilo třetí Nymburk. V prvních dvou utkáních, která se hrála v Nymburku, naši svému soupeři sice podlehli 3:1 a 3:0, ale stále ještě zůstávala naděje, že přes něj do semifinále postoupí. V následujících zápasech, které naši hráli na domácí půdě, však zvítězili pouze v tom prvním, a protože v tom druhém prohráli, budou hrát „jenom“ o celkové páté až osmé místo. Do semifinále kromě Nymburku postoupily České Budějovice a Turnov; o tom, které družstvo ze zbývajících dvou je doplní, rozhodne až pátý zápas – v době uzávěrky je stav duelu ČZU Praha B a Chocně nerozhodný (2:2).

Ženy A, první liga:

V české i moravské skupině první ligy žen byla také všechna utkání již odehrána. Naše ženy byly v té české velmi úspěšné – poprvé ve své prvoligové historii si vybojovaly postup do skupiny, ve které první

tři družstva z české i moravské části hrají o celkové prvenství a postup do extraligy. Z té české kromě našich postoupila družstva VK Č. Budějovice a Sokol Nusle, z moravské pak Tatran Střešovice, Slavie Brno a Loko Břeclav. V této skupině naše děvčata odehrála už čtyři utkání: doma podlehla suverénním Střešovcům 3:0 a 3:1, v Brně v prvním zápase sice prohrála 3:2, ale ve druhém zvítězila 3:0. V tabulce jsou zatím na čtvrtém místě za Střešovci, Č. Budějovici a Nuslemi, před Brnem a Břeclaví. Doma budou hrát 14. a 15. února s Břeclaví a 6. a 7. března s Brnem; soutěž zakončí 14. a 15. března v Břeclavi.

Muži B, krajský přebor první třídy:

Po výhrách 3:0 a 3:0 v Kolíně je naše Běčko k výše uvedenému datu na osmém místě s 27 body za sedmým Benešovem s 30 body a před devátým Českým Brodem s 21 body a desátým Kolínem. Doma budou naši hrát 14. února (Zruč n. Sázavou), 7. března s Českým Brodem a 28. března s Tuchlovicemi.

Mladší žákyně, krajský přebor:

V současné době probíhá zimní část. Na posledním turnaji, který se hrál 11. ledna u nás, naše žákyně prohrály 2:0 s Rakovníkem, ale zvítězily 2:0 nad družstvem VK Benešovská. Zatím jsou na čtvrtém místě se sedmi body (dvě výhry, čtyři prohry). Další dva turnaje budou hrát 22. února v Rakovníku a 29. března v Kunicích.

HgS

HECHT Lety, s.r.o.

- Zahradní stroje a nářadí značky HECHT
- Barvy – Laky CROWN a ADEX
- Malířské potřeby CIRET
- Zemina, substráty, hnojiva AGRO

Dále Vám nabízíme zahradní nábytek a grily, palivové dřevo, bazénovou chemii, dětská accu autíčka a skákací hrady, nářadí Fiskars, železářské zboží, zavlažovací systém a komponenty Claber a další doplňky do Vašich domovů a zahrad – Zn.: „HOBBY DO ZAHRADY“.

- Servisujeme stroje všech značek zahradní techniky
- Brousíme řetězy do pil, nože do sekaček a křovinořezů, zahradní nůžky
- Mícháme barvy na počkání, nabízíme i fasádní a malířské služby

Prodáváme za internetové ceny, možnost platby kartou, splátkový prodej, poradenství, výdejní místo e-shopu www.WERCO.cz

CROWN
PAINTS

HECHT
made for garden

PO-SO 8-19

Karlická 456
252 29 Lety
lety@hecht.cz

tel.: 240 201 151
e-mail: lety@hecht.cz
www.hecht-lety.cz

XXII. PRAGUE INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

PRAHA 19.-27.3.2015

Cinestar Anděl / www.febiofest.cz

Za finanční podpory

MINISTERSTVO
KULTURY

Co-funded by the
European Union

Creative
Europe
MEDIA

Hlavní
mediální partneři

Česká televize

Partneři

